

Vlaams Belang

Magazine | Mei 2013 | Ledenblad van de Vlaams-Nationale partij | www.vlaamsbelang.org

Afgiftkantoor: GENT X
P4A9074

#Kamer
Nieuwe
fractievoorzitter

#Syrië
Vlaanderen zendt
zijn zonen uit

Cyprus en het
failliet van de
#Euro

ONTMENSELIJING VAN RECHTS

Met het overlijden van Margaret Thatcher verdween een van de meest controversiële figuren uit de naoorlogse politieke wereldgeschiedenis. Niettegenstaande haar bedenkelijke militaire aanpak in Noord-Ierland, dwong de Iron Lady zonder meer respect af voor haar kordate en uiterst fijnzinnige manier van politiek bedrijven. Bovendien waarschuwde ze, tegen de stroom in, voor de desastreuze (inflatoire) gevolgen van een eengemaakte monetaire unie. Vandaag, twee decennia later, werd het bittere realiteit.

De stuk voor stuk eurofiele politici, die in de media uitgebreid aan het woord werden gelaten naar aanleiding van het overlijden van Thatcher, reppen met geen woord over haar visionaire visie op Europees gebied. Ze bewonderen blijkbaar in Thatcher wat ze zelf zo totaal missen: duidelijkheid, overtuiging en vastberadenheid.

De mediaberichtgeving over het overlijden van de Iron Lady was vrij eenzijdig, met “experten” zoals PVDA-er Nigel Williams en Marcel Vanthilt die her en der werden opgevoerd. Op een bepaald moment leek het VRT-motto wel “over de conservatieve doden niets dan slecht.” Het deed me zelfs terugdenken aan Chris Dusauchoit die destijds openlijk de moord op Pim Fortuyn toejuichte. Had iemand de dood van Chavez “gevierd”, links zou - terecht - geen klein beetje verontwaardigd zijn. Het overlijden van Thatcher vierden ze echter openlijk mee. Op de sociale netwerksite Facebook konden ongestoord haatpagina's als “The Witch is Dead Party” opgericht worden. Haatfeestjes tegen Thatcher werden zelfs positief geduid in de zelfverklaarde kwaliteitskrant *De Standaard*.

De haat van links is zo groot dat het lijkt alsof zij niet meer beseffen dat figuren als Thatcher mensen zijn, met familie en vrienden. De ontmenselijking van rechts gaat ver.

Barbara Pas

hoofdredacteur@vlaamsbelang.org

INHOUD

4

Actua kort

8

Bandietenkoningin

10

Vraaggesprek

14

Syrië-strijders

17

Federale begroting

18

Verstandshuwelijk

21

Cameron en immigratie

22

Cyprus en de EU

24

Egmont

26

Terugblik

29

Nerdom

Colofon

Mei 2013 • Jaargang 10 • nr. 5

Kernredactie:

Ann De prins, Dirk De Smedt, Ludo Leen, Klaas Sloomans, Barbara Pas

Foto's en illustraties:

Marcel Steeman, Jan Meulepas, Chris Luyckx, Fré,

Opmaak: Hans Verreyt

Abonnement 1 jaar: € 9

Bank: BE21 3200 8088 1603

Bic: BBRUBEBB

Vlaams Belang Nationaal

Redactiesecretariaat:

Tel.: 02/219.60.09 • Fax: 02/209.23.19

vlaamsbelangmagazine@vlaamsbelang.org

Sociale Volkspartij

Enkele dagen geleden nam ik afscheid van het voorzitterschap van de Vlaams Belang-ploeg in de Kamer. Als opvolger van Karel Dillen mocht ik 26 jaar lang in de Kamer de kar van onze partij trekken. Het was dus voor mijzelf (heel eventjes) een emotioneel moment maar niet zonder een grote dankbaarheid aan het adres van de partij waaraan ik alles te danken heb en die mij al die jaren steeds het allergrootste vertrouwen heeft geschonken.

Ook en niet in het minst toen ik voorstelde dat onze partij-ondervoorzitter Barbara Pas mij op die voor de partij belangrijke post zou vervangen. Een jonge moeder, handelsingenieur, van een totaal nieuwe generatie en een 100 procent pure Vlaams Belanger. U zal haar nu snel beter leren kennen. Ik vraag u niet veel. Enkel dat u haar uw vertrouwen zou schenken zoals u dat altijd aan mij hebt geschonken zolang ik uw fractievoorzitter in de Kamer was.

**DE CIJFERDANS VAN DE
AFGELOPEN JAREN HEEFT
BEPAALED POLITICI VEEL
TE VEEL DOEN VERGETEN
DAT HET VOORAL OVER
MENSEN GAAT.**

Begin deze maand hebben we op onze nationale 1-mei manifestatie (niet toevallig in Genk, op een boogschuit van de sluitende multinationale Ford-fabrieken) een maand van sociale bezinning doorheen heel de partij aangekondigd. Een maand die op 2 juni moet uitmonden in ons congres "Sociale Volkspartij" in Antwerpen, meteen gevolgd door een opvallende campagne die alle Vlamingen sterk moet kunnen aanspreken, maar waarvan ik nu nog niets kan verklappen. Deze maand brengen we dus naar buiten dat we (ook) als sociaal-economische partij willen bekend staan.

De financiële crisis bracht de jongste vijf jaar eerst het bancaire en nadien het monetaire systeem in een neerwaartse spiraal. De koppigheid van de Europese en andere machthebbers, die niet willen inzien dat de euro-dwangbuis geen goed middel is om de problemen het hoofd te bieden, neemt stilaan schandalige proporties aan. Hun houding dreigt niet alleen in Zuid-Europa, maar ook hier bij ons de economische en sociale verhoudingen te ontwarpen.

De cijferdans van de afgelopen jaren heeft bepaalde politici veel te veel doen vergeten dat het vooral over mensen gaat. Het begrip 'armoede' krijgt met verbazende snelheid opnieuw een gezicht in Europa, ook bij ons in Vlaanderen. Werkloosheid en faillissementen nemen halsoverkop toe. Het Vlaams Belang wil sociale grensplaatsen bij het crisisbeleid. Politiek moet een mensenzaak blijven.

Voor het overige ben ik van mening dat Vlaanderen onafhankelijkheid verdient.

Gerolf Annemans
voorzitter@vlaamsbelang.org

ACTUA KORT

PASTA

Of er aan Alain Graulus een vjisje los zit, laten we aan uw oordeel over. De man wou met een pastavergiet op het hoofd op zijn identiteitskaart, maar botste daarbij op het onverbiddelijke 'njet' van de lokale en federale administratie. De Belgische wet stelt dat je herkenbaar op de pasfoto moet staan, maar wie religieuze redenen inroept, kan een afwijking van die regel bekomen. Denk maar aan de islamitische hoofddoeken. Graulus noemt zich een 'pastafariaan' - een volgeling van 'De Kerk van het Vliegende Spaghettimonster' - en zegt dat hij gefnuikt wordt in zijn godsdienstbeleving. Daarom heeft hij klacht neergelegd bij het Meldpunt Discriminatie. Niet zo gek. Dat wordt nog een vette juridische klui. Want, geef toe, waarom mag een hoofddoek wel, maar een spaghetti kom of een 'Vlaamse klak' niet...

VERRAAD

Partijvoorzitter Bruno Tobbac wil de SP.a weer een duidelijk 'links' profiel aanmeten. Bij de laatste gemeenteraadsverkiezingen verloor de partij immers nogal wat kiezers aan de marxisten van Peter Mertens (PvdA) en Groen. Vooral in Antwerpen kwam het verlies hard aan, waar allochtone kiezers Patrick Janssens massaal de rug toekeerden uit wraak voor het hoofddoekenverbod op scholen en aan het loket. Het electorale rekensommetje is snel gemaakt. Als de SP.a straks nog wil meetellen in de steden, moet de allochtone achterban nóg meer gepamperd worden.

En dus kiepert Tobbac Junior het hoofddoekenverbod in de vuilnisbak. Of dat de integratie van allochtonen en de emancipatie van moslimvrouwen dient, is hoogst twijfelachtig. Links heeft de grote idealen van weleer geofferd op het altaar van de multiculturele religie en verraden uit platte electorale berekening.

KAKOFONIE

Is er nog iemand die weet waar de N-VA met België naartoe wil? En weten ze dat zelf nog wel? Geert Bourgeois verklaarde in een interview dat hij de splitsing wil van 'alles'. Waarop hij werd teruggefloten door Bart De Wever. Die herhaalde nog eens dat hij 'geen separatist' is en stelde een splitsing van het land gelijk met 'chaos'. O ja, en dan was er nog Jan Peumans. Die ging in Bosnië-Herzegovina zowaar het Belgische federalisme promoten als een 'uniek' model. Tegenover die kakofonie staat de duidelijkheid van het Vlaams Belang. Voor ons geen nieuwe staatsvorming, vaag confederalisme of België-light, maar een Vlaamse staat. "Echt onafhankelijk". Mét en zonder punt.

NIKS GELEERD

Op 13 december 2011 richtte Nordine Amrani met een kalasjnikov en handgranaten een bloedbad aan op de Kerstmarkt in Luik. De gangster zat eerder in de cel voor inbraken, drughandel en een verkrachting, maar kon ongehinderd een wapenarsenaal aanleggen en verkeerde ook in het milieu van moslimextremisten. Op 26 maart 2013 komt Hakim Bendaglem om in een vuurgevecht met de politie. De Algerijn uit Molenbeek werd in 2008 al opgepakt en verklaarde toen dat hij als 'martelaar' wou sterven in de jihad. Bij een huiszoeking werden zware oorlogswapens aangetroffen, maar tot een proces is het nooit gekomen. Amper enkele jaren later ontpopt hij zich tot een topterrorist met Al Qaida-bandens. Geen wonder dat België een paradijs is voor moslimextremisten, jihadistens en terroristen.

MR. BEAN

De Britse acteur Rowan Atkinson verwierf wereldfaam als de klunzige Mr. Bean, maar kan ook heel verstandig uit de hoek komen. Zo verklaarde hij in een interview dat een beetje islamofobie best gerechtvaardigd kan zijn. "Wat is er mis met het aanzetten tot intense afkeer van een godsdienst, als de activiteiten of de leerstellingen van die religie zo irrationeel zijn of een flagrante inbreuk op de mensenrechten, dat ze die intense afkeur verdienen?" In dit apenlandje zou Mr. Bean voor dat soort uitspraken voor de rechter gesleurd worden.

HUMOR VERBODEN

In Turkije is Fazil Say veroordeeld tot tien maanden cel wegens 'godslastering'. De straf is voorwaardelijk, zodat Say nog niet achter de tralies moet, maar hij moet voortaan wel op zijn woorden letten. Fazil Say moest voor de rechter verschijnen omdat hij op Twitter de spot dreef met een gehaaste muezzin, de man die van op een minaret oproept tot het gebed. "Waarom zo'n haast?" schreef Say. "Zit er een minnares te wachten of staat er raki op tafel?" Het grapje viel niet in de smaak en Say moest zich voor de rechter verantwoorden wegens 'haat zaaien' en het 'beledigen van islamitische waarden'. De veroordeling toont andermaal aan hoe de machthebbers in Ankara omgaan met politieke dissidenten en critici. Voor zij die denken dat Turkije lid moet worden van de Europese Unie is dit nog eens een bewijs waarom die toetreding een onvergeeflijke stommitieit zou zijn.

5000 EURO

Wie dacht al alles gezien te hebben in België, of dacht dat het met Justitie de goede kant opgaat, moet zijn mening dringend bijstellen. De naam Bamouhammad zegt u misschien niet veel, maar misschien doet zijn voornaam Farid al een belletje rinkelen. De man bouwde een indrukwekkend strafblad op met gewapende overvallen, brutale gijzelingen en spectaculaire ontsnappingen. En hij moet intussen de meest gevreesde gevangene zijn van het land. Waar hij ook opdook, timmerde hij wel wat ci-

piers in elkaar en ging het personeel in staking. 'Farid Le Fou' is sinds 2004 al 34 keer overgeplaatst en een rechter oordeelde vorig jaar

dat dit 'onmenselijk' was. Vanaf nu levert elke verhuis hem een schadevergoeding op. 5000 euro! Als Farid het een beetje handig aanpakt, kan hij een aardig spaarpotje aanleggen, want normaal zit hij nog tot 2026 in de cel.

Farid Le Fou? Wie is hier 'de gek'?

STRAATHOEKWERKER

Wie wil weten hoeveel boter de traditionele partijen op hun hoofd hebben bij de radicalisering van moslimjongeren, moet belist het boek van Peter Calluy lezen: 'Kroniek van een aangekondigd onheil. Radicale islam in Vlaanderen.' Daarin beschrijft de gewezen straathoekwerker haarfijn hoe hij bij Bart Somers, Caroline Gennez en andere politieke tenoren ging aankloppen om te waarschuwen voor het mollenwerk van moslimextremisten als Fouad Belkacem. Maar zijn waarschuwingen werden weggevuifd en Calluy werd ontslagen. Dat Bart Somers nu toetert dat hij straathoekwerkers mee wil inschakelen tegen radicalisering is alle schaamte voorbij.

IN MEMORIAM: DÉsirÉ VAN DAMME

Eind maart moesten we afscheid nemen van Désiré Van Damme. Désiré was jarenlang de stuwende kracht binnen de afdeling Waregem waar hij naast penningmeester en secretaris ook met volle overtuiging deel uitmaakte van het regiobestuur als propagandaverantwoordelijke. Tot december 2012 zetelde Désiré in de Waregemse gemeenteraad. Hij was niet de man van het grote woord maar veeleer van de daad. Tijdens vergaderingen noteerde hij stipt wat tot zijn takenpakket behoorde en binnen de kortste keren verwezenlijkte hij veel meer dan van hem verwacht werd. Vlaams Belang Waregem en regio Kortrijk-Roeselare-Tielt zullen Désiré's gedrevenheid missen.

Aan familie en vrienden bieden wij onze oprechte blijken van medeleven aan.

BRUSSEL: ENGELS EN ARABISCH RUKKEN OP

In Brussel verliest het Frans aan belang, en zowat tien procent van de Brusselaars spreekt geen Nederlands, Frans of Engels. Dat blijkt uit de derde Taalbarometer van VUB-onderzoeker Rudi Janssens.

Maar niet alleen het Frans verliest terrein in de hoofdstad. Ook de algemene kennis van het Nederlands is er opnieuw op achteruitgegaan. In 2000 sprak nog 33 procent van de Brusselaars goed tot uitstekend Nederlands, in 2006 was dat 28 procent en vandaag nog amper 23 procent.

De idee dat anderstaligen in onze Vlaams-Brusselse scholen dus degelijk Nederlands zouden leren, blijkt alvast een utopie. Een utopie die ook Vlaams onderwijsminister Smet (SP.a) diende te doorprikken. Hij stelt terecht vast dat er uit die scholen maar al te veel leerlingen afstuderen die enkel wat functioneel Nederlands kennen. Intussen hebben studies voldoende aangetoond dat door de toevloed aan anderstaligen in onze Vlaams-Brusselse scholen, de kwaliteit van het onderwijs stevig daalt. Kortom: wat de traditionele Vlaamse partijen in Brussel altijd als een succesverhaal voorstelden, namelijk de idee dat anderstaligen in onze Nederlandstalige scholen zouden 'vervlaamsen', blijkt in realiteit een situatie te zijn waarbij er geen winnaars doch enkel verliezers zijn.

**DE IDEE DAT
ANDERSTALIGEN
IN ONZE VLAAMS-
BRUSSELSE
SCHOLEN DEGELIJK
NEDERLANDS
ZOULDEN LEREN,
BLIJKT EEN
UTOPIE.**

FALEND ONDERWIJSBELEID

Nochtans slaagt Brussels minister Guy Vanhengel (Open VLD) erin om van dit overduidelijke debacle opnieuw een hoera-verhaaltje te maken. Hij verklaarde namelijk: "De Brusselaars gebruiken meer talen, de dominantie van het Frans verdwijnt, het gebruik van het Engels neemt toe en de positie van het Nederlands wordt versterkt." Kortom, in het feit dat op zowat tien jaar tijd de kennis van het Nederlands daalt van 33 naar 23 procent, ziet Vanhengel een versterking van de positie van het Nederlands. Faut le faire, om het in de taal van Voltaire te zeggen.

Meer nog: waar zelfs minister Smet moet erkennen dat het Nederlandstalig onderwijs in Brussel er niet meer in slaagt om degelijk Nederlandstaligen af te leveren, durft Vanhengel beweren dat de inspanningen van de Vlaamse Ge-

meenschapscommissie en het Nederlandstalig onderwijs in Brussel hun vruchten afwerpen. Op tien jaar tijd één derde MINDER mensen die aangeven dat ze een goede kennis van het Nederlands hebben: dat zijn inderdaad de vruchten van zijn beleid. Helaas zijn het eerder zure citroenen dan zoete appels.

Vanuit die politieke hoek die de Vlaamse aanwezigheid in Brussel liever zou zien teloor gaan, klinkt het nu dat die mengelmoes van talen in onze scholen voor onze kinderen een ware zege is, en dat kinderen heel gemakkelijk vreemde talen kunnen leren, zonder dat dit ten koste van de moedertaal zou gaan. De wens is natuurlijk de vader der gedachte, maar wetenschappelijke studies tonen net aan dat de onderwijskwaliteit daalt, naarmate er meer anderstaligen in een klas zitten.

FALEND INTEGRATIEBELEID

Zes jaar geleden sprak 6,6 procent van de "Brusselaars" goed tot uitstekend Arabisch, nu is dat al 18 procent. Vreemdelingen in Brussel blijven vaker dan vroeger Arabisch als enige thuistaal gebruiken, maar ook wie in Brussel geboren is, spreekt vaker dan vroeger uitsluitend Arabisch binnen het gezin. Dit toont niet alleen het falen van het integratiebeleid aan, maar ook de manifeste onwil van heel

wat vreemdelingen in Brussel om zich te integreren. Een onwil die zich op heel wat vlakken manifesteert. Denken we maar aan de explosieve groei van extremistische moskeeën in de hoofdstad waar jongeren, onder het goedkeurend oog van lokale SP.a-politici, worden opgejut om in Syrië te gaan vechten. Of denken we maar aan het electorale succes van de partij Islam, die in Brussel de Sharia wenst in te voeren. Een onwil die

door de beleidsmakers trouwens nog verder wordt aangemoedigd, door politieke ballonnetjes op te laten om van het Engels een officiële taal in Brussel te maken, of om in onze scholen lessen Arabisch aan te bieden, zodat onze kinderen zich kunnen verstaanbaar maken bij die vreemdelingen die het vertikken om Nederlands (of Frans) te leren.

De tijd dat van vreemdelingen verwacht werd dat ze zich aanpassen

aan de zeden, taal en gewoontes van hun nieuwe land, ligt voor sommigen blijkbaar definitief achter ons. De teloorgang van het Nederlands en het Frans in Brussel counteren door onze kinderen... Arabisch te leren, is echter een meer dan dwaze gedachtenkronkel waar geen welkendend persoon zich kan achter scharen!

Stijn Hiers

ISLAMISERING VAN DE MEDIA

Terwijl de Staatsveiligheid jaar na jaar in lijvige rapporten waarschuwt voor het groeiend radicalisme en het dreigend terrorisme onder moslims in België, kan in Brussel een zender als Maghreb TV ongestoord uitzenden. Aan gezien Maghreb TV zowel het Frans, het Nederlands als het Arabisch uitzendt, valt het hierdoor als zender trouwens niet onder de controle van de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) of de Franstalige Conseil Supérieur de l'Audiovisuel (CSA), maar van het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (BIPT).

In Brussel hebben nu twee nieuwe tv-zenders, een Arabische en

een Turkse, een vergunning aangevraagd bij die federale telecomregulator BIPT. Ze maken daarmee gebruik van de institutionele bijzonderheden van Brussel om te ontsnappen aan het wettelijk kader van de gemeenschapsmediaregulators VRM en CSA. Bovendien beconcurreren deze twee nieuwe tv-zenders de andere zenders om marktaandeel en reclame-inkomsten, maar zijn ze niet onderworpen aan dezelfde beperkingen.

Zelfs Brussels Ecolo-volksvertegenwoordiger en voormalig RTBF-journalist Jean-Claude Defossé - toch een onverdachte bron - noemde Maghreb TV "duidelijk polemiserend en on-

controleerbaar." Bovendien stelt Waals mediaminister Fadila Laanan (PS) zich vragen bij de huidige controlecapaciteit van het BIPT.

Voor het Vlaams Belang is het duidelijk dat de verdere islamisering van onze samenleving en in het bijzonder van ons medialandschap een halt moet toegeroepen worden. Volksvertegenwoordiger Tanguy Veys dringt er bij Johan Vande Lanotte, voogdijminister van het nu al overbevroagde en onderbemande BIPT, op aan dat met deze uitzonderingsregels voor zenders als Maghreb TV komaf wordt gemaakt en dat er werk wordt gemaakt van een sluitende controle en reglementering.

DE BANDIETENKONINGIN

Stilaan neemt Turtelboom de titel van Bandietenkoningin over van Laurette Onkelinx. Zij zal ook de geschiedenis ingaan als Ridder in de Orde van de Enkelband.

“Het Vlaams Belang zal de grondwetswijziging inzake de doodstraf niet goedkeuren en wel om dezelfde reden als in 1996, toen wij niet akkoord gingen met de schrapping van de symbolische doodstraf uit het Strafwetboek. Gedurende de jaren die daaraan vooraf waren gegaan, had men stevast en terecht altijd opnieuw de mogelijke afschaffing van de doodstraf gekoppeld aan de invoering van niet-samendrukbare, onverkortbare straffen. Toenmalig justitieminister Melchior Wathelet [...] had zeer terecht gesteld dat de eenvoudige schrapping van de doodstraf, zonder dat voorzien werd in iets dat in de plaats kwam, in de praktijk zou neerkomen op de verarming, de verzwakking van ons straffenarsenaal. Hij heeft gelijk gekregen. Op die manier werd een verkeerd signaal gegeven aan zware criminelen. Aan potentiële kindermoordenaars werd niet getoond dat onze samenleving in staat is en de vaste wil heeft om extreem zware criminele feiten ook daadwerkelijk te bestraf-

fen met extreem zware, afschrikwekkende straffen. Nochtans is dit noodzakelijk.” Dit zei Bart Laere-mans negen jaar geleden in de Kamer, maar het is helaas nog altijd even actueel. Als men toen maar naar ons had geluisterd...

GEEN GARANTIE

In het huidige Belgische strafrecht is het onmogelijk te garanderen dat een misdadiger nooit meer vrij zal komen. Levenslang bestaat alleen op papier, net zoals negen jaar geleden. Zelfs een seriemoordenaar die honderd slachtoffers heeft gemaakt, zou in België nog altijd opnieuw vrij kunnen komen. Ook Dutroux kan ooit vrijkomen. We beweren niet dat het *zál* gebeuren, maar het *kán* gebeuren. Als de herinnering aan zijn misdaden bij het grote publiek vervaagd is, en als er wat meer progressieven in de strafuitvoeringsrechtbank zitten, die vinden dat “iedereen een tweede kans moet krijgen, zelfs Dutroux”. Om voor één keer Frans Lozie van Agalev te citeren. Na de zaak-Michèle Martin werd een verstrenging van het systeem van vervroegde vrijlatingen aangekondigd. Maar dat was grotendeels oogverblindend. De zeer kleine groep die in de toekomst tot 30

jaar en meer veroordeeld wordt, zal pas na de helft van de straf vrijkomen in plaats van na één derde. Voor alle andere criminelen blijft de één-derde-regel onverkort van kracht.

GEMAKKELIJK EN MILD

Aan het andere einde van het spectrum, bij de korte gevangenisstraffen, zien we dezelfde uitholling van het strafrecht, dezelfde straffeloosheid. Minister Turtelboom verkondigde met veel fanfare dat voortaan alle straffen vanaf zes maanden uitgevoerd zouden worden, maar dat was een sluwe misleiding. In werkelijkheid zullen straffen van zes maanden tot drie jaar bijna nooit meer uitgezeten moeten worden. Ze zullen bijna allemaal vervangen worden door een gemakkelijk en mild enkelbandregime, met veel mogelijkheden om z'n woning te verlaten. Goed nieuws voor dieven, drugdealers, inbrekers, verkrachters en straatvechters die onschuldige voorbijgangers halfdood schoppen, want die krijgen bijna altijd minder dan drie jaar. Zij zullen hun Bandietenkoningin wel dankbaar zijn...

Marc Joris

STRIJD TEGEN SCHIJNHUWELIJKEN

Ondanks bescheiden verbeteringen ten opzichte van de huidige wetgeving blijven de maatregelen voorzien in het wetsontwerp dat nu voorligt in de Kamer onvoldoende. Onze partij diende daarom een batterij amendementen in.

STERKE STIJGING

Het aantal administratieve onderzoeken dat door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) wordt opgestart naar schijnhuwelijken, steeg van 2.610 in 2004 tot 9.061 in 2012 (4.902 voorgenomen en 4.162 afgesloten huwelijken). Momenteel riskeert iemand die een schijnhuwelijk aangaat, slechts een gevangenisstraf van maximaal drie maanden en een geldboete van maximaal 600 euro. Dat is belachelijk weinig als men weet dat voor een schijnhuwelijk niet zelden bedragen worden neergeteld van 10.000 euro of meer. Bovendien kan wie tegen de lamp loopt bij een poging tot schijnhuwelijk, alsnog aan verblijfspapieren raken door een wettelijke samenwoning aan te gaan. Een ander pijnpunt is dat een strafrechtelijke veroordeling wegens een schijnhuwelijk niet altijd wordt gevolgd door een nietigverklaring van dat huwelijk door de burgerlijke rechter, laat staan dat systematisch wordt overgegaan tot de beëindiging van het verblijfsrecht van de betrokkene.

STAP IN DE GOEDE RICHTING ...

Het wetsontwerp dat momenteel in de Kamer wordt besproken, bevat een aantal stappen in de goede richting. Zo wordt de schijnwettelijke samenwoning gedefinieerd en strafbaar gesteld op dezelfde wijze als het schijnhuwelijk, krijgt de strafrechter de bevoegdheid om bij veroordeling wegens een schijnhuwelijk meteen de nietigverklaring van het huwelijk uit te spreken, en wordt de strafmaat voor schijnhuwelijken en gedwongen huwelijken opgetrokken. Wanneer de strafrechter of de burgerlijke rechter een schijnhuwelijk nietig verklaart, zal de griffier bovendien

... MAAR ONVOLDOENDE

Ondanks de bescheiden verbeteringen ten opzichte van de huidige wetgeving blijven de genomen maatregelen onvoldoende. De strafmaat die het wetsontwerp voorziet (gevangenisstraf van één maand tot drie jaar in geval van een schijnhuwelijk zonder verzwarende omstandigheden), volstaat bijvoorbeeld niet om daadwerkelijk een afschrikwekkend effect te sorteren, zeker als men rekening houdt met het feit dat gevangenisstraffen beneden de drie jaar in de praktijk niet worden uitgevoerd. Verder kan men beter in het geheel geen verblijfsrechtelijke gevolgen meer verbinden aan de wettelijke samenwoning en zich ten volle concentreren op de strijd tegen de schijnhuwelijken. Na een poging tot schijnhuwelijk zou er een soort wachttijd moeten gelden zodat men niet een oneindig aantal kansen kan wagen. Dat veronderstelt dat er eindelijk werk wordt gemaakt van de reeds lang aangekondigde databank van schijnhuwelijken en pogingen daartoe. Ten slotte is het niet voldoende dat de DVZ op de hoogte wordt gesteld van de nietigverklaring van een schijnhuwelijk, maar zou automatisch moeten worden overgegaan tot de intrekking van de verblijfsvergunning die werd bekomen op basis van het nietig verklaarde huwelijk. Het Vlaams Belang diende een batterij amendementen in om het wetsontwerp aan te scherpen.

steeds een afschrift van het vonnis moeten sturen aan de DVZ om een betere opvolging mogelijk te maken.

Werner Somers

E “Er is in V die klaarh

Eind vorige maand nam Barbara Pas (32) het roer over van Gerolf Annemans als

fractievoorzitter in de Kamer. Barbara was eerder al voorzitter van de Vlaams Belang Jongeren en begin dit jaar verkoos de partijraad haar tot ondervoorzitter van de partij. Vlaams Belang Magazine sprak met de veelbelovende Dendermondse, onmiddellijk na haar aantreden.

Barbara, je bent zonet verkozen tot fractievoorzitter in de Kamer. Waarom kozen ze voor jou, denk je?

Die vraag moet uiteraard gesteld worden aan degenen die mij gekozen hebben. Ik dank de fractie alleszins voor het vertrouwen en zal er alles aan doen dat vertrouwen niet te beschamen.

Gerolf Annemans heeft de fractie 26 jaar voorgezet. Is het geen loodzware opdracht hem te vervangen?

Vriend en vijand is het er over eens dat Gerolf één van de meest welbespraakte en erudiete parlementsleden is van de afgelopen twee decennia. Zelfs Johan Vande Lanotte gaf dat vorig jaar toe in een verkiezingsprogramma op VRT. Hij heeft een enorm politiek inzicht. Zo'n ervaring kan je niet zomaar vervangen. Maar het heeft geen zin me voortdurend met mijn voorganger te vergelijken, en ik hoop dus dat dat ook niet zal gebeuren. Het is trouwens allerm minst mijn bedoeling om Gerolf te gaan imiteren. Niet op en niet naast het spreekgestoelte. Zoiets zou ook niet werken. Een fractievoorzitterschap moet je invullen in je eigen stijl. Ik zal dan ook op mijn geheel eigen wijze mijn uiterste best doen om dat op een degelijke manier te doen.

Moeten we dan een koerswijziging verwachten?

Nee, alleszins geen inhoudelijke koerswijziging. Daar kan ik heel duidelijk over zijn. Er zullen wel eigen accenten worden gelegd, maar onze prioriteiten blijven dezelfde. De communautaire tegenstellingen, de immigratie-invasie, de sociale impasse en de straffeloosheid zijn tenslotte niet verdwenen in dit onzalige land. Het

Vlaanderen slechts één partij heid biedt”

Vlaams Belang heeft hierop een zeer duidelijke visie en voert dagelijks een verbeterende strijd om die door te drukken in het parlement.

Maar telkens vanuit de oppositie.

Ja, maar dat is nooit een keuze geweest van het Vlaams Belang. Ik pik het niet langer dat politici van andere partijen aangeven dat wij langs de kant blijven staan, terwijl het net zij zijn die ons in die situatie dwingen. Een politieke les zegt anderzijds dat een meerderheid maar zo sterk is als zijn oppositie. Een regering die geen druk voelt, is laks en maakt fouten. Dat is een ontegensprekelijke wetenschap. De rol van het Vlaams Belang is dan ook van enorm belang. De voorbije dertig jaar heeft onze partij ideeën ingang doen vinden in de samenleving en heeft ze de belangrijkste maatschappelijke debatten in gang gezet. Om me tot dat ene voorbeeld te beperken: dertig jaar geleden werd er meewarig gelachen met de partij die als eerste programmapunt de Vlaamse onafhankelijkheid vooropstelde. Vandaag is de idee van een onafhankelijk Vlaanderen als alternatief voor een compleet geblokkeerde Belgische situatie gemeengoed geworden in Vlaanderen.

Als fractievoorzitter word je de nieuwe spreekbuis van het Vlaams Belang in de Kamer. In welke dossiers wil je tijdens je fractievoorzitterschap je tanden zetten.

In de eerste plaats de zesde staatshervorming die binnenkort zal besproken worden in de commissie Grondwetsherziening. Vorig jaar heb ik me vastgebeten in het BHV-dossier. Nadat in dat dossier nefaste toegevingen werden gedaan door de Vlaamse partijen, wordt nu in het tweede luik van de staatshervorming de indruk gewekt dat belangrijke delen van het beleid naar de deelstaten gaan. Men strooit de mensen zand in de ogen.

In de praktijk blijft de federale overheid doorgaans alle essentiële beleidsinstrumenten in handen houden. Het is aan ons om die schone schijn, die cosmetische operatie, te doorprikken.

“Ik pik het niet langer dat politici van andere partijen aangeven dat wij langs de kant blijven staan.”

Er wordt wel eens gezegd dat ‘de mensen’ niet wakker liggen van de staatshervorming.

Klopt, maar dan is het aan ons om uit te leggen dat zoiets een enorme impact heeft op hun dagelijks leven. Het probleem is dat de Franstaligen telkens dwars liggen wanneer Vlaanderen fundamentele bevoegdheden vraagt. Neem nu justitie. Vlaanderen is al jaren vragende partij om een jeugdsanc-tierecht in te stellen, waardoor jonge delinquenten gestraft kunnen worden voor hun daden. De Franstalige partijen staan op de rem en dus gebeurt er niets. Maar ook op het vlak van sociale zekerheid, activeringsbeleid en immigratie is het water tussen noord en zuid zo diep dat de wil van de meerderheid van de Vlamingen niet kan worden omgezet in beleid. Zelfs een kind stelt vast dat dat niet democratisch is.

Daarom weigeren wij nog langer mee te stappen in het proces van staatshervormingen, maar pleiten wij ondubbelzinnig voor de ordelijke opdeling.

Het Vlaams Belang kondigde aan alles in het werk te zullen stellen om de zesde staatshervorming van Di Rupo ongedaan te maken. Hebt u die belofte gehouden?

Absoluut. In het Vlaams Parlement heeft collega Joris Van Houthem belangenconflicten ingediend om het zogenaamde Vlinderakkoord - dat in wezen een Strikakkoord is - te bestrijden. In de Kamer gaf de N-VA aan dat zij dat ook zouden doen, maar toen puntje bij paaltje kwam pleegden ze als volleerde tsjeven vaandelvlucht. Zo stemden ze tegen de belangenconflicten die onze fractie indiende. Hierin werden onder meer

de schending van het territorialiteitsbeginsel, de schending van de omzendbrief-Peeters, de schending van de Octopusnota én de bijkomende faciliteiten voor de Franstaligen in de Rand aan de kaak gesteld. In een reactie stelde N-VA fractievoorzitter Kris Van Dijck 'dat men dit niet kon goedkeuren gezien zijn partij nu deel uitmaakt van de Vlaamse meerderheid'. Wat bij mij de vraag deed opwerpen welke meerwaarde deze partij eigenlijk nog betekent in die Vlaamse meerderheid.

Terug naar het fractievoorzitterschap. Past deze opvolging in de vernieuwingsoperatie die het Vlaams Belang momenteel doorvoert?

Natuurlijk. Vernieuwing en verjonging. Men geeft een gezicht aan een generatiewissel.

Wat onmiddellijk opvalt is je jonge leeftijd. Denk je als jonge vrouw je mannetje te kunnen staan tussen de andere fractieleiders?

Daar heb ik wel vertrouwen in. Ik ben al kamerlid sinds 2007, toen was ik met m'n 26 jaar het jongste parlamentslid, dus ondertussen weet ik wel hoe het er in dat huis aan toegaat. Bovendien kan ik steunen op een Kamerfractie van stuk voor stuk waardevolle parlementsleden.

Critici geven aan dat de vernieuwingsoperatie van het Vlaams Belang vooral een operatie 'oude wijn in nieuwe zakken' is. Hebben ze ongelijk?

Ik ben denk ik het levende bewijs dat dit net niet het geval is. Maar dat neemt niet weg dat dergelijke kritiek heel voorspelbaar is... Er zijn in onze vaderlandse pers nu eenmaal vele critici voor wie we, wat er ook moge gebeuren, nooit iets goeds zullen doen. Mensen die zich, wanneer het over onze partij gaat, nooit laten hinderen door enige kennis van zaken. Die kritieken storen mij dan ook niet: oude wijn in oude zakken, niet waar? (lacht)

Gerolf Annemans pleitte ervoor om naast de klassieke Vlaams Belang-thema's ook andere politiek-maatschappelijke kwesties aan te snijden. Aan welke thema's mogen we ons zoal verwachten.

In de eerste plaats sociaal-economische thema's. Op 2 juni organiseert onze partij een congres onder de noemer: 'sociale volkspartij'. We zijn dat in verschillende werkgroepen aan het voorbereiden. Bedoeling is dat we onze sociale standpunten aanscherpen en meer in de kijker plaatsen. Daarnaast hecht ik enorm veel belang aan ons EU-kritisch standpunt. In het parlement zijn wij de enigen met een eurokritische stem. En die stem is daar nodig. Als de Europese Unie ondertussen één ding heeft bewezen, dan is het wel dat meer integratie en meer Unie de economische situatie alleen maar erger maken. In andere landen heeft men de moed om de euro en zelfs de Europese Unie in vraag te stellen. Het zou logisch zijn het debat ook hier te voeren.

Binnen exact een jaar vindt de 'moeder aller verkiezingen' plaats. Het lijkt er sterk op dat de pers er kanseliersverkiezingen van zal maken. Vreest u niet dat het Vlaams Belang vertrapeld zal worden onder de vechtende olifanten?

De pers zal er allicht een 'titanenstrijd' tussen Di Rupo en De Wever van maken, maar dan is het aan ons om de confederale strategie van De Wever te doorprikken. Zij beloven nu net hetzelfde als in 2007 en in 2010, terwijl we allemaal weten waarop dat is uitgedraaid. Niks, nul nada. Bovendien moeten we aan de mensen duidelijk maken dat er naast federale ook Vlaamse verkiezingen zijn waarbij de N-VA als regeringspartij beoordeeld moet worden. Het zal er dus op aankomen hun vele spreidstanden aan te tonen. Niet dat dat op zich zo'n moeilijkheid is, verre van, maar het probleem daarbij is het feit dat we niet met gelijke wapens strijden. Ook in 2014 zullen we moeten opboksen tegen een persboycot.

“ Het probleem is dat de Frans-taligen telkens dwars liggen wanneer Vlaanderen fundamentele bevoegdheden vraagt.

Maar ik blijf positief en ik heb vertrouwen. Ik ben ervan overtuigd dat mensen in deze crisistijden uiteindelijk meer dan ooit nood hebben aan duidelijkheid. En er is in Vlaanderen slecht één partij die die klaarheid biedt.

BIO BARBARA PAS

Geboren te Temse op 1 maart 1981
Handelsingenieur – KULeuven – 2004
Gemeenteraadslid in Dendermonde
2007 – heden
Volksvertegenwoordiger
2007- heden
Ondervoorzitter Vlaams Belang
sinds 16 januari 2013
Echtgenote en mama
van Florian (2 j.) en Leontien (6 m.)

VLAAMSE STRIJDE

Vreemdelingen worden Belg. Nieuwe Belgen worden Vlaming. Jihadi's worden Vlaamse strijders.

We trappen een wijd openstaande deur in wanneer we zeggen dat het Belgische immigratiebeleid wordt gekenmerkt door een hoge mate van originaliteit en zelfs uniek ter wereld mag worden genoemd.

DE GROTE VERDWIJNTRUC

Het startschot werd gegeven in 1999, toen de regering zich voornam de toename van het aantal vreemdelingen af te remmen. Uiteraard niet door een effectieve im-

zijde ingevoerde politiekcorrecte codewoord voor gastarbeiders, immigranten, of zelfs migranten, is immers dermate 'ingeburgerd' dat het door de man in de straat geassocieerd wordt met immigratie, wat uitdrukkelijk niet de bedoeling was. Het lot van 'de allochtoon' lijkt dan ook bezegeld. Nadat de vreemdelingen uit de statistieken werden gegoooid, worden nu ook de allochtonen uit het woordenboek geknikkerd.

Aangezien zelfs het begrip 'Nieuwe Belgen' niet correct genoeg meer blijkt, verdient het wellicht aanbeveling om voortaan alleen nog te spreken over 'Belgen'. Of over Vlamingen natuurlijk. Deze laatste

tot de islam bekeerde autochtone Vlamingen bevinden, werd daarbij gretig aangegrepen om te beklemtonen dat het hier "niet om een migrantenprobleem gaat."

Een integratieprobleem is er natuurlijk al evenmin. Het feit dat openlijk wordt erkend dat "deze jongeren zich niet verbonden voelen met de samenleving, en zeker niet met de Vlaamse", mag uiteraard niet worden geïnterpreteerd als een mislukking van het integratiebeleid.

Ten behoeve van de ongelovigen wordt eraan toegevoegd dat integratie trouwens "een proces met een eigen tempo" is. Een nuttige

migratiestop en een uitwijzing van criminele en illegale vreemdelingen. Dat zou namelijk een beetje te logisch en dus on-Belgisch zijn geweest. Door de invoering van de soepelste nationaliteitswetgeving ter wereld werden in twaalf jaar tijd niet minder dan 600.000 vreemdelingen zonder enige voorwaarde gebombardeerd tot 'Belg' en dus uit de statistieken verwijderd. Dat verklaart het feit dat vorig jaar zeven procent van de inwoners in Vlaanderen een vreemde nationaliteit had, terwijl het aantal allochtonen opliep tot 15 procent.

Ondertussen - de tijd staat niet stil - is ook het gebruik van het woord 'allochtoon' problematisch geworden. Het eertijds door de linker-

optie wordt zonder twijfel geprefereerd door diegenen voor wie het zich voltrekkende proces van bevolkingsvervanging en islamisering niet echt een probleem is, als dat maar zoveel mogelijk in het Nederlands gebeurt.

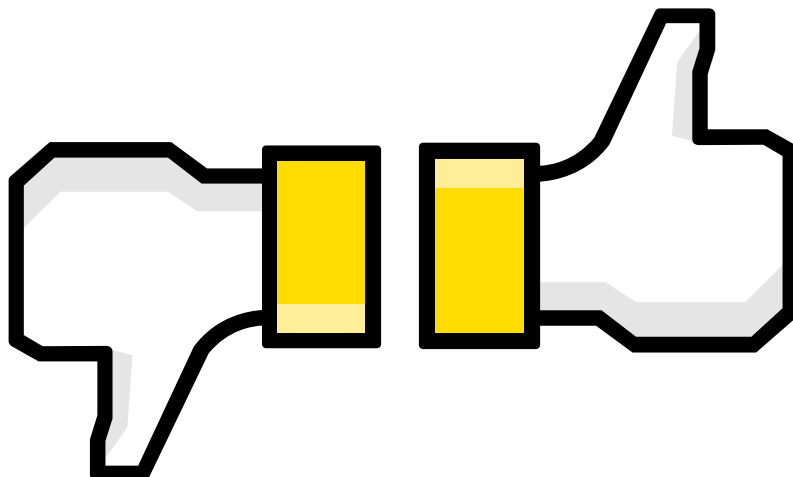
VLAANDEREN ZENDT ZIJN ZONEN UIT

De 'hertaling' van de begrippen is volop aan de gang. Zo werden moslimjongeren die in Syrië hun heilige oorlog uitvechten, over een Belgische paspoort beschikken en alles behalve Vlaming willen zijn, door politiek en mediatiek Vlaanderen promoveerd tot... 'Vlaamse strijders'. Het feit dat er zich onder de allochtone jihadi's enkele

toelichting, voor het geval u dacht dat integratie een proces met een oneigen tempo is, of zelfs helemaal geen tempo. En uiteraard is dit ook "geen debat over de islam en de moslims". Over wat en wie het dan in feite wel gaat, wordt er helaas - maar begrijpelijk - niet bij gezegd.

Het enige wat de afgelopen weken wél duidelijk werd, is waarover het vooral niet mag gaan: over een rampzalige immigratiepolitiek, een falend integratiebeleid en voortschrijdende islamisering. Als er al sprake is van een probleem, is het een Vlamingenprobleem. Een hele geruststelling is dat.

Dirk De Smedt

TIENTALLEN ‘VLAAMSE’ JONGEREN STRIJDEN IN SYRIË TEGEN HET REGIME VAN BASHAR AL-ASSAD AAN DE ZIJDE VAN RADICALE MOSLIMS GELINKT AAN AL QAEDA. OP EEN BURGEMEESTERSOVERLEG TUSSEN BART DE WEVER, BART SOMERS EN HANS BONTE WERD GEZOCHT NAAR EEN ANTWOORD OP DE VRAAG HOE DE RADICALISERING KAN VOORKOMEN WORDEN. VOLGENS SP.A-BURGEMEESTER VAN VILVOORDE, HANS BONTE, LIGT DE OORZAAK ERVAN BIJ ONZE MAATSCHAPPIJ. ALLOCHTONEN WORDEN GEDISCRIMINEERD OP VLAK VAN ONDERWIJS, TEWERKSTELLING EN HUISVESTING. EEN PROBLEEM VAN WERKLOOSHEID EN SOCIALE UITSLUITING DUS. EEN PROBLEEM DAT WE KUNNEN OPLOSSEN MET HET VERHOGEN VAN HET AANTAL STRAATHOEKWERKERS EN EEN EFFICIËNTERE DISCUSSIE. DE MOSLIMGEMEENSCHAP ZELF TREFT UITERAARD GEEN SCHULD.

OM TE VOORKOMEN DAT JONGEREN GEREKRUTEERD WORDEN VOOR DE JIHAD PRESENTEERDE VLAAMS PARLEMENTSLID FILIP DEWINTER OP EEN PERSCONFERENTIE HEEL ANDERE VOORSTELLEN. OMDAT SOMMIGE MOSKEEËN EEN ROL SPELEN IN DE RADICALISERING EN ACTIEF REKRUTEREN VOOR DE JIHAD, EIST HIJ DE SLUITING VAN EXTREMISTISCHE MOSKEEËN. BOVENDIEN MOET IN MOSKEEËN STEEDS IN HET NEDERLANDS GEPREEKT WORDEN EN MOETEN BUITENLANDSE HAATIMAMS UITGEWEZEN WORDEN. DAARNAAST MOETEN EXTREMISTISCHE SATELLIETZENDERS UIT DE LUCHT GEHAALD WORDEN EN EXTREMISTISCHE WEBSITES GEBLOKKEERD. VERDER MOETEN GEVANGENEN DIE EXTREMISTISCHE DENKBEELDEN VERSPREIDEN GEÏSOLEERD WORDEN EN MOET ER EEN ACTIEF BELEID KOMEN OM GERADICALISEERDE JONGEREN UIT HET EXTREMISTISCH MILIEU TE HALEN.

O³ OMGEVORMD, ONDEMOCRATISCH, OVERBODIG

Met het Vlinderakkoord wordt de Senaat niet afgeschaft, maar herleidt tot een schim van zichzelf.

In zijn huidige vorm telt de Senaat vierenzeventig leden, waarvan er veertig rechtstreeks verkozen zijn (25N, 15F). Daarnaast zijn er tien Nederlandstalige gemeenschaps-senatoren, tien Franstalige en één Duitstalige uit onze “bezette gebieden”. Dit zijn leden van de deelstaatparlementen, die tegelijk ook in de Senaat zetelen. Ze worden daar natuurlijk niet dubbel voor betaald. Aan Vlaamse kant komen die gemeenschaps-senatoren dus uit het Vlaams parlement. Dan zijn er nog zes Nederlandstalige en vier Franstalige gecoöpteerde senatoren.

Oorspronkelijk was die coöptatie bedoeld om specialisten en technocraten in de Senaat op te nemen, maar dat is verworden tot een systeem om gebuisde politici toch nog op te vissen. Ten slotte waren

er nog drie senatoren “van rechtswege” afkomstig uit de koninklijke familie. Nu zijn dat kroonprins Filip, prinses Astrid en prins Laurent.

UITGEHOLD

Met het Vlinderakkoord - dat eigenlijk een Verradersakkoord is - wordt de Senaat machtelozer en minder democratisch. Het enige positieve element is het afschaffen van de senatoren van rechtswege. Maar tegelijk schaft men ook de rechtstreeks verkozen senatoren af. Het Vlaams Belang heeft altijd gepleit voor de afschaffing van de Senaat. Maar zelfs als men een tweekamerstelsel wil behouden, dan lijkt het vanuit democratisch oogpunt logisch dat men de vertegenwoordigers in beide kamers door de kiezer laat aanduiden, bij vrije en geheime verkiezingen. Dat is toch de essentie van de democratie? Er blijven dus alleen gemeenschaps-senatoren en gecoöpteerden over. Die zullen door de politieke partijen worden aangeduid, niet -

of toch niet rechtstreeks - door de kiezers. Dat is een democratische verarming. Ook de bevoegdheden “verarmen” aanzienlijk. De Senaat zal zich enkel nog bezighouden met staatshervormingen en met het koningshuis. Geen onderzoekscommissies meer, zelfs geen mondelinge vragen meer. De Senaat zal nog slechts één keer per maand samenkomen. Als het alleen maar dát is, dan kan men de boel beter opdoeken. België heeft al parlementen genoeg.

TEGENVOORSTELLEN

Senator Bart Laeremans heeft een reeks tegenvoorstellen in amendementen gegoten. Natuurlijk vragen we in de eerste plaats de afschaffing van de Senaat, maar dat is voorlopig hopeloos. We verzetten ons tegen het invoeren van gelijktijdige verkiezingen voor de federale Kamer en de deelstaatsparlementen. Dat staat eigenlijk los van de voorstellen over de Senaat, maar het is daar ook in verwerkt.

De Senaat wordt geacht een “Senaat van de gemeenschappen” te zijn, maar op één punt doorbreekt men die logica: bij het aanduiden van de gecoöpteerde senatoren kijkt men plots *niet* naar de resultaten van de verkiezingen voor de deelstaatparlementen, maar naar de Kamerverkiezingen. Ra ra, wat zit daar achter? Heel simpel: omdat BHV niet echt gesplitst is, kunnen de Franstaligen in Halle-Vilvoorde voor de Kamer nog altijd op Franstalige partijen stemmen. Die extra stemmen kunnen misschien ook een extra gecoöpteerde senator opleveren. We hebben een amendement opgesteld om dat onmogelijk te maken en eentje om te beletten dat ze een franskiljon uit Vlaams-Brabant zouden coöpteren.

Marc Joris

DOORSCHUIVEN EN UITSTELLEN

Het resultaat van de wekenlange onderhandelingen over de begrotingscontrole was bijzonder pover: een mandje vol kunstgrepen zonder hervormingen en zonder langlopende maatregelen aan de uitgavenzijde.

Ondanks het belang dat Open VLD en CD&V zeggen te stellen aan begrotingsdiscipline plooiden zij voor het dictaat van de PS door de Europese begrotingsdoelstelling van een tekort van 2,15 procent los te laten. Zo wordt de structurele

sanering van de begroting aan de uitgavenzijde verder doorgeschoven naar de toekomst en heeft Di Rupo weer een jaartje tijd gekocht. Het begeerde begrotingsevenwicht wordt iets voor 2016.

In de plaats kwam de piste van 1 procent BBP (ongeveer 1 miljard euro) aan structurele inspanningen. Helaas beschouwen de regeringsleden belastingverhogingen als dé structurele maatregel bij uitstek. Met verhogingen van bestaande belastingen heeft Di Rupo I zich, zoals voorspeld, vooral toegespitst op de inkomstenzijde. Van echte structurele besparingen aan de uitgavenzijde is helemaal geen sprake. Het enige wat structureel is, is de zoektocht naar verhoogde inkomsten en bijkomende eenmalige maatregelen.

GEEN TOEKOMSTVISIE

Het IMF vroeg structurele maatregelen om het tij te keren op het vlak van onze kwijnende productiviteit, de betaalbaarheid van de pensioenen, de automatische loon-indexering, de stevigheid van het bankwezen, het internationaal concurrentievermogen en de werking van de arbeidsmarkt. Op geen enkele van deze terreinen werden bakens verzettende maatregelen afgekondigd, integendeel zelfs. Aan de gigantische budgettaire uitdagingen

zoals de kostprijs van de vergrijzing, de betaalbaarheid van de sociale zekerheid en de structurele afbouw van de staatsschuld wordt zelfs geen minste aanzet gegeven. Zolang de transfers in de sociale zekerheid van Noord naar Zuid blijven bestaan, is een structurele sanering van het Belgische begrotingskort een onhaalbare opdracht. Binnen een Belgische constructie is het onmogelijk om begrotingstechnisch zaken op orde te zetten die de welvaart en het welzijn van de Vlamingen vooruit helpen.

UITSTEL VAN EXECUTIE

Volgens minister van Financiën Koen Geens komt de regering uit op een nominaal tekort van 2,37 procent. Het valt af te wachten of het daar effectief bij blijft. Het deficit op de begroting voor 2012 gleed

op enkele maanden tijd af van 2,8 procent van het BBP naar 3,9 procent. Zelfs in zwaar door de eurocrisis geteisterde landen als Spanje en Portugal ging het begrotings-saldo voor 2012 er relatief gezien minder op achteruit dan in België.

Het knip- en plakwerk, de zeer vage besparingsmaatregelen en het gebrek aan structurele ingrepen van deze begrotingscontrole tonen aan dat de regering zijn vel weer gered heeft voor enkele maanden. In het najaar zal Di Rupo ongetwijfeld

weer enkele miljarden euro's moeten vinden om zijn begroting op koers te houden. Minister Geens liet tijdens de begrotingsbesprekingen al verstaan dat het september zal worden voor de zware ingrepen...

Met een belastingregering die al jaren bezig is de draagkracht van de samenleving te ondergraven, met een premier die een grote databank voor spaarboekjes wil en zo de deur wijd openzet voor een heffing op het spaargeld, naar Cypriotisch model, met een PS-vicepremier Laurette Onkelinx die elk verzet tegen bijkomende belastingen brandmerkt als een gevaarlijke, door ideologie geïnspireerde houding,... vrezen wij de belastingtsunami die er dan zit aan te komen.

Helena Michiels

VLAAMS VERSTANDSHUWELIJK

De hoogoplopende ruzies en bikkelharde discussies tussen de verschillende regeringspartijen naar aanleiding van de begrotingscontrole tonen eens te meer aan dat de Vlaamse regering niet meer dan een verstandshuwelijk is. Vooral onderwijs bleek een twistpunt.

Er gaat dit jaar nog 46,4 miljoen extra naar nieuwe scholen om de groei van het aantal leerlingen op te vangen. Daarvan gaat er 23,2 miljoen

komende drie jaren ook aan de noden te kunnen voldoen, is in totaal immers 150 miljoen euro nodig, zo staat te lezen in een recente nota van de Vlaamse regering. Debatten over de capaciteitsproblemen in het onderwijs waren de voorbije weken en maanden bijgevolg scherping en inslag in het Vlaams Parlement. De Vlaamse volksvertegenwoordigers Wim Wienen en Wim Van Dijk confronteerden zowel minister van Onderwijs Smet

heeft om zijn patrimonium in goede staat te brengen

TE LAAT

Onze volksvertegenwoordigers toonden meer dan eens aan dat de opeenvolgende Vlaamse regeringen de voorbije decennia veel te lang op schoolinfrastructuur bespaarden. De jongste jaren gaat het budget voor

naar de steden die met de grootste problemen kampen. De andere helft gaat naar de gewone pot voor scholenbouw om de jarenlange wachtlijsten te helpen inkorten. Deze middelen komen bovenop de 39,1 miljoen die men eerder dit jaar had uitgetrokken voor de capaciteitsproblemen.

De vraag is echter of hiermee het probleem van de baan is. Om de

(SP.a) als minister-president Peeters (CD&V) talloze keren met deze nijpende problematiek. Op lange termijn bestaat de wachtlijst voor scholenbouw momenteel uit 2.552 scholen, goed voor een totaalbedrag van 3,1 miljard euro voor het vrij, gemeentelijk en provinciaal onderwijs. Eind 2011 was dat nog 2,6 miljard euro. Daarnaast is er nog het gemeenschaps-onderwijs dat 2 miljard euro nodig

scholenbouw wel stilaan omhoog, maar de inspanningen zijn te beperkt om op korte termijn de achterstand in te halen. Veel scholen anticiperen daarom op de lange wachtlijst en dienen hun dossier een paar jaar te vroeg in om een plaats op de wachtlijst te veroveren. Voormalig minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke (SP.a) startte in 2004 een grote inhaalbeweging via publiek-private

samenwerking. De operatie had in 2008 op kruissnelheid moeten komen, maar het dossier blijkt technisch, juridisch en financieel complexer dan verwacht. Het project, dat 'Scholen voor Morgen' werd gedoopt, is weliswaar goed voor een investering van 1,5 miljard en 200 extra schoolgebouwen tegen 2017 maar komt dus rijkelijk laat.

De toename van het aantal leerlingen in Vlaanderen kon immers perfect worden voorspeld. In mei 2008 publiceerde het Planbureau de meest recente bevolkingsvoorzichten, waaruit een belangrijke aangroei van de bevolking bleek. Die aangroei is enerzijds te verklaren door de toenemende levensverwachting maar er bleek ook een tendens van vergroening en een aanzienlijke toename van nataliteit. Bovendien bleek dat de stadskernen de grootste groei zouden kennen omdat de groep met de hoogste nataliteit, mensen afkomstig uit nieuwe en oude migraties, precies daar wonen.

GEEN LANGE-TERMIJNVISIE

Het Vlaams Belang stelt vast dat de Vlaamse regering telkens de meest acute noden met eenmalige middelen dient op te lossen. Die beslissingen zijn dan ook amper een druppel op een hete plaat. Er is voor de noodzakelijke inhaalbeweging heel duidelijk nood aan een budgettaire groeipad. Vlaams parlements lid Wim Van Dijk bracht trouwens ook de capaciteitsproblemen in het buitengewoon onderwijs aan en vroeg ook een betere doorstroming naar welzijnsinstellingen van jongeren die niet langer schoolplichtig zijn en een gedifferentieerder aanbod voor type 2-leerlingen van wie de profielen en dus ook de noden aan begeleiding sterk variëren.

PLAK EN SPUUG

Bovendien probeerde coalitiepartner N-VA uit een en ander garen te spinnen door op een eenzijdige manier uit te bazuinen dat mi-

nister van Financiën Muylers een "planner" had om op een "pijnloze" manier 54 miljoen euro te vinden om dringend iets te doen aan het plaatstekort in het onderwijs in Antwerpen. Enkele dagen later bleek dat dit allesbehalve door de coalitiepartners gedekt voorstel de pensioenbijdragen voor de Vlaamse ambtenaren betrof die bij gebrek aan akkoord met de federale regering vorig jaar niet waren doorgestort. Dit idee werd door de coalitiepartners onmiddellijk naar de prullenmand verwezen en gaf in ieder geval geen blijk van een lange termijn-aanpak.

De voorbije weken werd in ieder geval nog eens pijnlijk duidelijk dat de door de N-VA veroorzaakte verkiezingskoorts de Vlaamse regering fel heeft verzwakt en dat ze enkel nog een met plak en spuug samengehouden verstandshuwelijk is.

Kurt Ravyts

MARIJKE DILLEN OP VOORZITTERSSTOEL

Vlaams Volksvertegenwoordiger Marijke Dillen – één van onze meest ervaren nationale mandatarissen - bekleedt sinds 2004 verschillende ondervoorzitterschappen van het Bureau van het Vlaams Parlement. Tijdens deze legislatuur is zij - conform de verkiezingsuitslag van juni 2009 - tweede ondervoorzitter van het Bureau en dus ook van het Vlaams Parlement.

Door buitenlandse zendingen van voorzitter Jan Peumans en eerste ondervoorzitter Veerle Heeren, werd de plenaire zitting van het Vlaams Parlement op 20 maart voor het eerst door een Vlaams Belanger voorgezeten.

Opvallend was dat van meet af

aan de S.P.A. - bij monde van haar fractievoorzitter - Marijke Dillen probeerde het leven zuur te maken via een aantal opmerkingen over de door het voorzitterschap geagendeerde actuele vragen. Merkwaardig was dat dit soort discussies eigenlijk elke week zouden kunnen worden gevoerd maar dat de S.P.A. dat niet elke week doet. Zou het misschien kunnen dat ze een probleem hadden met wie de vergadering die dag voorzat?

Marijke Dillen wist trouwens een bijzonder moeilijk en geanimeerd actualiteitsdebat over de uitvoering van de zesde staatshervorming (naar aanleiding van de verklaringen van minister Geert Bourgeois) in meer dan goede banen te leiden.

Ook bij onze oosterburen waren de EU en de euro lange tijd zo-wat boven elke kritiek verheven. Daarin lijkt stilaan verandering te komen. Vorige maand vond in Berlijn onder grote belangstelling het stichtingscongres plaats van de 'Alternative für Deutschland'.

De 'Alternative für Deutschland' (AfD) is geen 'anti-Europese partij', zoals door sommigen gemakshalve wordt beweerd. De partij is voor Europa, maar tegen deze EU, om het met de slagzin van het jongste Europees colloquium van het Vlaams Belang samen te vatten. Ze is weliswaar uitgesproken voorstander van Europese samenwerking, maar kant zich tegen de (verdere) afbouw van de nationale soevereiniteit.

ORDELIJKE OPDELING

De partij trekt tegelijk van leer tegen de huidige Europese politiek die Europa in chaos en armoede dreigt te storten en de Europese gedachte zelf in gevaar brengt. Centraal in haar kritiek staat de Europese eenheidsmunt, een mislukt experiment dat steeds meer uitgroeit tot een splijtzwam én de Duitse belastingbetaler handenvol geld kost. De partij pleit dan ook voor een geordende opheffing van de eurozone. Een terugkeer naar de

oude, vertrouwde D-Mark wordt daarbij niet uitgesloten, al is ook het naast elkaar bestaan van meerdere eurozones, die recht doen aan de verschillen in economische ontwikkeling, een optie. In die optiek pleitte het Vlaams Belang eerder reeds voor de oprichting van de 'Neuro': een beperkte en werkbare muntunie van de noordelijke Europese staten.

AUGEN ZU, CDU?

Dat de AfD een gevoelige snaar heeft geraakt, mag blijken uit de grote toeloop die de partij de voorbije weken kende. Uit peilingen blijkt bovendien dat liefst 24 procent van de kiezers zich kan voorstellen voor de piepjonge partij te stemmen.

Het feit dat de AfD amper twee maanden na zijn oprichting over zo'n groot kiespotentieel beschikt, zegt natuurlijk nog niets over het aantal kiezers dat bij de Bondsdagverkiezingen in het najaar daadwerkelijk voor de partij zal stemmen. Bij het gevestigde politieke bestel zit de schrik er desalniettemin wel degelijk in. Dat verklaart meteen waarom bepaalde media geen moeite onverlet laten ervoor te waarschuwen dat een verkiezingssucces van de AfD de zetelende coalitie van christendemocraten (CDU) en liberalen (FDP) haar

meerderheid kan kosten, waardoor het bedje wordt gespreid voor rood-groen.

RUIMTE OP RECHTS

De kans is echter groot dat deze beproefde strategie - onder het motto 'Augen zu, CDU' - straks heel wat minder indruk zal maken dan ooit het geval was. De afgelopen jaren zijn de traditionele partijen (CDU, FDP, Grüne en SPD) inhoudelijk immers steeds sterker op elkaar gaan lijken, waardoor de traditionele CDU-kiezer zich stilaan moet gaan afvragen of zijn stem voor die partij nog wel een verschil maakt.

De ruimte die de voorbije jaren op rechts is ontstaan, biedt de AfD hoe dan ook perspectieven. De hamvraag is dan ook niet zozeer of de AfD erin slaagt op 22 september zijn intrede te doen in de Bondsdag, maar wél of de partij bereid is om ook inzake thema's zoals immigratie en veiligheid de politiek-correcte consensus te doorbreken en duidelijke standpunten in te nemen. De piepjonge partij staat voor een beslissende keuze: ofwel ontpopt ze zich tot een volwaardig alternatief voor Duitsland, ofwel blijft ze een één-themapartij en zal ze - dat leert de ervaring - niet meer blijken dan een eendagsvlieg.

Dirk De Smedt

CAMERON DOORBREEKT TABOE

In de VS sterven mensen soms omdat zij geen ziekteverzekering hebben en een operatie niet kunnen betalen. In Groot-Brittannië is medische verzorging gratis. De National Health Service NHS is het paradepaardje van het Britse systeem van sociale zekerheid. Niemand sterft er omdat hij geen medische behandeling kan betalen.

De keerzijde is echter dat vele patiënten er sterven doordat ze op ellenlange wachtlijsten terechtkomen. De NHS is gratis, maar ook overbelast, bureaucratisch, traag en inefficiënt. Het was dan ook geen toeval dat premier David Cameron die NHS centraal stelde in zijn koerswending inzake immigratie. "Wij hebben een National Health Service," zegde Cameron, "geen International Health Service." Dat was ongetwijfeld zijn krachtigste en meest symbolische uitspraak.

Buitenlanders zullen niet meer automatisch toegang krijgen tot de gratis diensten van de NHS. Ze zullen voor sommige ingrepen bijdragen moeten betalen, of ze zullen verplicht worden een ziekteverzekering af te sluiten. Nieuwkomers zullen tot vijf jaar moeten wachten voor ze in aanmerking komen voor een sociale woning. Nu kan dat soms al na zes maanden.

Werkgevers zullen beboet worden als zij illegalen tewerkstellen, en huiseigenaars als zij woningen verhuren aan illegalen. "Er moet een einde komen aan de 'iets voor niets'-cultuur, en dat moet zowel op immigratie toegepast worden als op sociale zekerheid. We zullen immigranten uit de Europese Economische Zone een duidelijk signaal geven. Juist zoals voor Britse burgers is er geen absoluut recht op werkloosheidsuitkeringen meer."

Cameron wil zich niet beperken tot de misbruiken in de sociale zekerheid. Hij wil ook de immigratie als dusdanig terugschroeven: "De netto immigratie moet drastisch afnemen, van honderdduizenden per jaar tot slechts enkele tienduizenden. Er zal bijvoorbeeld nagegaan worden of een immigrant wel voldoende Engels kent en voldoende kwalificaties heeft met enige kans op succes een baan te vinden in Groot-Brittannië."

TEGEN EU-DOGMA

Die strakkere regels zouden zelfs gelden voor onderdanen van de EU. Daarmee schopte Cameron tegen twee politiek correcte heilige koeien tegelijk: de immigratie en het vrij verkeer van personen binnen de Unie. Als men dat optelt bij de andere eurokritische stand-

punten van de Conservatieven, en bij hun plannen om uitwassen in de sociale zekerheid weg te snijden, dan beseft men pas hoe revolutionair Cameron zich eigenlijk opstelt. Al weet natuurlijk iedereen dat die nieuwe marsrichting er alleen is gekomen dankzij de lokale verkiezingsoverwinningen van de eurokritische partij UKIP van Nigel Farage. Of dacht u echt dat stemmen voor een zweeppartij zinloos was?

NIET VOLMAAKT

De plannen van Cameron zijn niet zonder gebreken. Ze lijken bijvoorbeeld vooral toegespitst te zijn op immigratie vanuit de EU, terwijl de grootste problemen veroorzaakt worden door inwijkelingen uit de Caraïben, Afrika en de islamitische wereld. En er is nog helemaal geen sprake van een terugkeerbeleid. Maar dat neemt niet weg dat Cameron eindelijk de bakens heeft verzet. Er waren in Europa al eerder oppositiepartijen die zulke drastische voorstellen hebben gedaan. Maar het is de eerste keer dat een regeringsleider zo frontaal tegen de politiek correcte dogma's durft ingaan.

Marc Joris

CYPRUS: HET EINDE VAN ILLUSIES

10 miljard euro noodsteun. Dat en een resem ingrijpende maatregelen hebben Cyprus gered van het faillissement. Maar voor hoelang? En hoe heet het volgende lijk dat straks uit de EU-kast valt?

Cyprus leefde - net als grote broer Griekenland - jarenlang op grote voet. Op een wolk ook, of moeten we zeepbel zeggen? Het kleine belastingparadijs trok grote spaarders aan en fungeerde als parkeerplaats en witwasmaschine voor zwart geld. Cypriotische banken speculeerden naar hartenlust met al dat gulle geld en kochten - waarde-

wanhoopsdaad van leiders die de regie kwijt zijn,” schreef de Nederlandse journalist Ewoud Jansen (*De Volkskrant*, 20.03.13). “De instandhouding van de euro is een slepend proces zonder hoop op verbetering.” Het kleinste kind ziet het. De Europese leiders hollen constant achter de feiten aan en hun aanpak van de crisis leidt alleen maar tot nog meer ellende. Dijsselbloem, de Nederlandse

voorzitter van de Eurogroep, blunderde

door luidop te stellen dat de oplossing voor

voor de grenzeloze geldhonger van grote banken of de onbekwaamheid van politieke leiders, keldert op termijn de hele economie. Particulier spaargeld wordt opgeofferd om de euro te redden. De heilige regel dat er niet aan spaargeld geraakt wordt, is gesneuveld. Het geloof dat spaargeld veilig zit op de bank, is de eerste illusie die de Cyprus-crisis niet overleefde. Maar er zijn er meer...

DE EURO

De blinde euforie over de Nobelprijs voor de vrede is weggeëbd. Waarvoor had de Europese Unie die ook alweer gekregen? Iets met vrede, stabiliteit en welvaart, als we ons niet vergissen. Dat lijkt

vandaag een cynische grap. “Inmiddels is de euro de grootste bedreiging voor

loze -

Griekse aandelen. Tot de zeepbel uit elkaar spatte. Intussen lijkt de put nog veel dieper dan aanvankelijk gedacht. Niet 17 miljard, maar 23 miljard euro.

CATASTROFE

De euro moet, koste wat het kost, behouden blijven. ‘Brussel’ zette de Cyprioten een pistool tegen het hoofd. Wie meer dan 20.000 euro had gespaard, zou daar de helft van moeten inleveren om de banken en het land te redden. Dat plan is nadien wat afgezwakt, maar de kruitdampen blijven hangen. “Een

Cyprus een goede ‘testcase’ was voor andere noodlijdende landen, wat het vertrouwen helemaal onderuit haalde. De Finse eurocommissaris Olli Rehn deed daar nog een schepje bovenop met de uitspraak dat het in de toekomst “vaker kan voorvallen dat grote spaarders in Europa gaan moeten meebetalen bij de redding van banken.” Economen als professor Paul De Grauwe hebben er al op gewezen dat deze remedie gevaarlijker is dan de kwaal en catastrofale gevolgen kan hebben voor heel Europa. Wie spaarders straft

vrede, stabiliteit en wel-

vaart in Europa sinds de Tweede Wereldoorlog,” merkt Ewoud Jansen nuchter op. “Economieën krimpen. De werkloosheid in Spanje en Griekenland bedraagt meer dan 25 procent. Een sociale tijdbom tikt.” ‘De euro of de chaos’ luidt nog steeds de bezweringsformule van Barosso en Van Rompuy. ‘Zonder de euro zou alles instorten.’ Een nepargument dat al lang niet meer overtuigt. Een ontmanteling van de eurozone zal niet makkelijk en goedkoop zijn, maar in de zuidelijke landen is de

gevreese instorting al volop bezig. En het is duidelijk dat de recepten van de 'masterchefs' niet werken. Een ongewijzigd beleid dreigt bovendien ook de sterke landen mee te sleuren in het moeras. "De Europese Unie was er om één economische ruimte te scheppen, die uiteindelijk heel Europa zou doen vooruitgaan in welvaart en welzijn. Het resultaat is vandaag ontluissterend," geeft Luc Van der Kelen (Het Laatste Nieuws, 23.03.13) toe. "Hele volkeren zuchten onder hoge werkloosheid, de economie is onderuit gegaan, nu al voor de tweede keer in vijf jaar, en zelfs een zeer bescheiden probleem ondermijnt nu het vertrouwen in de hele eurozone." De illusie dat een Europese eenheidsmunt de grote mentaliteitsverschillen en economische verschillen tussen Noord en Zuid zou (kunnen) wegvagen, ligt met het Cyprus-debacle voorgoed aan diggelen.

MISLUKT

Terwijl in de zuidelijke landen het volk massaal op straat komt tegen draconische besparingen en een wurgende werkloosheid, groeit in de noordelijke landen het verzet tegen de schier eindeloze geldtransfers naar de 'Club Med-landen.' Miljardentransfers die, zoals de ervaring in België leert, geen zoden aan de dijk zetten. Ook Frits Bolkestein, éminence grise van de Nederlandse liberalen (VVD) heeft dat begrepen. "De monetaire unie is totaal mislukt. De euro is een slaappil gebleken, die Europa heeft doen indutten, in plaats van na te denken over onze concurrentiekracht." De euro heeft de gezonde concurrentiekracht tussen de lidstaten uitgeschakeld en financiële bijsturingsmechanismen zoals inflatie en devaluatie buiten werking gesteld. En dat allemaal om die megalomane droom van een eengemaakt Europa, zonder grenzen, mogelijk te maken. Eerst de euro en dan wordt Europa van-

zelf wel één staat. Eén volk, één rijk, één munt. Het klinkt bekend in de oren. En hoe dát verhaal is afgelopen, weten we allemaal...

EUROPA

Bolkestein heeft overigens ook geen hoge pet op van het Europees Parlement, dat hij "niet representatief" noemt voor de Nederlandse en Europese burger: "Het leeft een federale fantasie uit, die niet langer houdbaar is." Ook op die vaststelling valt weinig af te dingen. Als het Belgische federalisme al niet werkt, omdat de politieke, maatschappelijke en economische verschillen tussen Vlaanderen en Wallonië eenvoudigweg te groot zijn, hoe zou een Europees federalisme dan kunnen werken, waar die verschillen tussen de lidstaten nóg groter zijn?

UITWEG

Het Cyprische bankroet werd nipt vermeden, maar intussen dient zich met Slovenië een nieuwe crisiskandidaat aan voor massale noodhulp. Er lijkt geen einde aan te komen. Dat de uitbreiding van de Europese Unie veel te snel en ondoordacht is doorgevoerd en dat een aantal nieuwe lidstaten daar helemaal niet

klaar voor waren, staat nu wel buiten kijf. Maar wat nu? Hoe geraken we uit deze crisis? Niet met "méér Europa", zoals Verhofstadt en Van Rompuy ons wijs willen maken, want - zoveel is intussen wel duidelijk - "méér Europa" (lees: EU) is vooral méér ellende.

De Europese economie kan best wel zonder euro overleven. Dat hebben de gouden jaren voordien genoegzaam bewezen. Het probleem is niet de euro, maar de EU zelf. Het gebrek aan democratie, inspraak en maatschappelijk draagvlak. De Europese vlag, een Europese grondwet, een Europese hymne en een Europese munt hebben van ons geen enthousiaste Europeanen gemaakt. Duitsers voelen zich nog altijd in de eerste plaats Duitser, Fransen voelen zich Fransman, Nederlanders voelen zich Nederlander en Vlamingen Vlaming. In weerwil van die nuchtere realiteit dendert de EU-trein onhoudbaar richting afgrond. Het Vlaams Belang wil de trein stoppen en de klok terugdraaien. Tot vóór het noodlottige Verdrag van Maastricht. Europa moet weer een vrije confederatie worden van onafhankelijke staten.

Ludo Leen

UITGEVERIJ EGMONT

AMERIKA. HET EINDE VAN HET EVIDENTE RIJK?

door Peter Logghe

Decennialang was men er in Europa van overtuigd dat het vrije Westen op de bres stond om de wereld te vrijwaren van de communistische bezetting en onderdrukking. Nadien kwam aan de tweedeling 'het vrije Westen versus het communisme' een einde. Sindsdien evolueren we naar een wereld met vele gezichten en vele kampen. De geopolitiek, de invloed van de geografische ligging van landen, culturen en continenten op de politiek, is met andere woorden weer helemaal terug.

In een eerste deel van zijn boek maakt Peter Logghe de essentie duidelijk van de ideeën van een aantal grondleggers van de geopolitiek zoals Friedrich Ratzel, Karl Haushofer en Sir Halford John Mackinder.

De grote geopolitieke wereldspelers komen in een tweede deel aan bod. De auteur gaat in op de grote fundamentele wijzigingen sinds 1989. Het ineenstorten van het Sovjetimperium, en de gevolgen hiervan voor de Europese Unie. De opkomst van de militante islam, de nieuwe economische reuzen als India, China en Brazilië. Hoe reageert Europa hierop? Wat blijft er in werkelijkheid over van het Vrije Westen? Waar liggen de geopolitieke opportuniteiten van Europa: in een blijvende samenwerking met Amerika? Of moet ook Rusland opnieuw in het Europese vizier komen?

Peter Logghe beschrijft ook het natuurlijke 'pendant' van de globalisering, de identiteit van die volkeren die in de multiculturele staten van de 19de eeuw werden onderdrukt, en die in de globalisering van de 21ste eeuw mogelijkheden zien om een culturele en politieke autonomie af te dwingen.

Kortom, een aanrader voor al wie geïnteresseerd is in geopolitiek.

Prijs: 12,50 euro (excl. verzendingskosten)

SIRE, ER ZIJN GEEN VLAMINGEN

door Hector Van Oevelen

De uitgesproken Vlaamsgezinde auteur Hector Van Oevelen wil met dit boek de Vlamingen moedwillig uitdagen om metterdaad het tegendeel van de titel aan te tonen.

De auteur geeft een overzicht van de mistoestanden ten aanzien van het Vlaamse volk sinds het ontstaan van België tot heden. De toonaard van dit boek is niet optimistisch. Volgens Hector Van Oevelen kan

dit niet wanneer iemand een studie probeert te maken van wat het Vlaanderen van gisteren werd en het Vlaanderen van vandaag wordt aangedaan.

Hij stelt zich ook de vraag wat voor volk wij eigenlijk zijn, en of we wel een volk zijn.

Prijs: 10 euro (excl. verzendingskosten)

BOEKEN AAN -50%

Heel wat oudere uitgaven werden onlangs permanent verlaagd in prijs (-50%). Surf snel naar www.uitgeverijegmont.be.

**UITGEVERIJ
EGMONT**

MADOUPELLEIN 8 BUS 2
1210 BRUSSEL

Alle boeken kunnen besteld worden via
www.uitgeverijegmont.be of 0472 603 552
(tijdens de kantooruren).

BREUKLIJN IN EEN NIEUW KLEEDJE

Naar aanleiding van de vernieuwing van Breuklijn hadden we een gesprek met de hoofdredacteur, Frederik Vandelannoote.

Wat mogen lezers van deze nieuwe Breuklijn verwachten?

Het gaat niet helemaal om een “nieuwe” Breuklijn maar eerder om het terug aanknopen met de Breuklijn zoals die in het verleden altijd is geweest. Aan het concept is *an sich* weinig veranderd. Het doel van Breuklijn is diepgaandere vorming en achtergrondinformatie geven over tijdloze thema's zoals bijvoorbeeld ecologie. Breuklijn zal geen artikels over actualiteit bevatten zoals in de maandelijkse magazines maar eerder achterliggende “theoretische” beschouwingen. Zo zal er bijvoorbeeld geen artikel over het drama in Ford Genk verschijnen maar eerder een artikel over de oorzaken en gevolgen van globalisering en kapitalisme.

Met Breuklijn bieden we aan de VBJ-leden een diepgaande vorming aan. Anderzijds plaatsen we de din-

gen in een ruimer geheel, als het ware een venster naar nieuwe inzichten of verdieping van kennis. Breuklijn wil nieuwe paradigma's voor onze partij uitzetten.

Is er een trendbreuk met de 'oude' Breuklijn?

BREUKLIJN

Vormingsblad van de Vlaams Belang Jongeren

HET MONETAIRE MONSTER

Mensen lezen geen lange teksten meer of oud nieuws. In het huidige multi-mediatijdperk is het nieuws van gisteren vandaag al vergeten, het heeft dus geen zin meer om dure gedrukte magazines over oud nieuws uit te geven die nooit gelezen zullen worden. Wel zullen sommigen getriggerd worden door bepaalde nieuwsfeiten en actief gaan zoeken naar achtergrondinformatie. En dan komt Breuklijn in beeld. Daarom wordt Breuklijn vanaf nu ook niet meer “gedrukt” maar enkel via internet verspreid. Als “kennisdatabank” zal **breuklijn.vbj.org** dienen als platform voor alles wat met vorming te maken heeft. Men zal er alle voorgaande edities digitaal kun-

nen downloaden en nog bijkomende interviews of extra informatie kunnen vinden over de verschenen Breuklijn. Ten slotte is Breuklijn ook maar een schakel in het vormingsconcept van VBJ. Via vormingspakketten biedt VBJ heel wat vormingen aan. De bekendste zijn de Winteracademies en Zomeruniversiteiten voor VBJ-leden maar we bieden ook voor de partijafdelingen vormingen aan. Vele Breuklijnen worden immers door VBJ'ers zelf geschreven, er is veel intellectueel potentieel binnen VBJ en we willen deze kennis dan ook aanbieden aan de partijafdelingen. Een mooi voorbeeld daarvan is de prachtige lezing van VBJ-bestuurslid Thierry Vanroy over “de wereldeconomie en het status-quo.”

Welke thema's komen zoal aan bod?

Zoals eerder aangehaald, ligt de nadruk op het vormen van een denkkader eerder dan praktische zaken als ‘*wat is notionele intrestafrek*’. Dit is belangrijk omdat we al 20 jaar enkel redeneren uit een identitaire invalshoek terwijl je de zaken ook eens vanuit een bijvoorbeeld economische invalshoek kan bekijken. Verschillende invalshoeken zullen elkaar dus aanvullen en versterken. In die zin zijn de thema's van Breuklijn dan ook gekozen. We hadden uit het verleden reeds mooie werkstukjes over bijvoorbeeld islam, globalisering, de wortels van ons volk en conservatisme. Andere mogelijkheden zijn: “de verborgen waarheid achter geld”, “kapitalisme: ontstaan en gevolgen”, “ecologie vanuit een traditionalistisch gezichtspunt”, “NAVO: vriend of vijand”, EU, euro,... Genoeg stof tot nadenken.

Frederik Vandelannoote
Hoofdredacteur

DE OPERETTEREVOLUTIE VAN MEI 68

Mei 68 in Frankrijk was niet alleen een straatfeest van scholieren en studenten, het was ook een goed georganiseerde, massale stakingsbeweging waaraan miljoenen Franse arbeiders deelnamen.

Zoals 1914 het einde inluidde van de militaire en politieke suprematie van het oude Europa, zo was mei 68 de doodsteek voor de oude waarden van Europa, voor een continuïteit die eeuwenlang had bestaan en sindsdien nooit meer hersteld kon worden. Het was een operetterevolutie waarbij slechts enkele doden vielen. Maar in de onzichtbare wereld van ideeën, cultuur, ideologie, waarden en normen was mei 68 misschien een even verwoestende catastrofe als de Eerste Wereldoorlog. Zelfs meer dan vier decennia later is het puin ervan nog altijd niet geruimd.

Mei 68 in Frankrijk was niet alleen een straatfeest van scholieren en studenten die barricaden bouwden en met de vlaggen van échte revoluties zwaaiden. Dat leidde alleen maar tot veel seks en overloze discussies. Het was ook een goed georganiseerde, massale stakingsbeweging waaraan miljoenen Franse arbeiders deelnamen. In een land met een machtige communistische partij - toen meer dan 22 procent van de stemmen! - en nog machtiger linkse vakbonden was dat een

ernstiger bedreiging voor de democratie dan de zotternijen van de studenten.

Het was de grootste staking sinds die van het Volksfront in 1936. De economie was lamgelegd. Maar de bureaucratische, Moskougezinde communisten slaagden er niet in de anarchistische en warhoofdige studenten voor hun karretje te spannen. Die dweepten liever met Mao en Castro. Dat vonden ze betere tirannen. De stakers werden gepaaid met klassieke politieke toegevingen: de lonen stegen met 10 procent, het minimumloon zelfs met 35 procent en er kwam een extra week betaald verlof. De revolutie van de arbeiders had gezegevierd!

President De Gaulle reisde naar Duitsland om zich ervan te verzekeren dat het leger hem zou steunen. Hij liet het parlement ontbinden en schreef nieuwe verkiezingen uit. De centrumrechtse gaullisten wonnen met vlag en wimpel. De gewone Fransen waren geschrokken van de anarchie en het straatgeweld. De barricaden werden neergehaald, de bezette gebouwen

werden door de politie ontruimd en grondig ontsmet. Maar ondanks de schijn van het tegendeel hadden de achtenzestigers hun slag thuisgehaald, al zou dat pas later blijken.

IMITATIE VAN MAO

Mei 68 was een stuntelige imitatie van Mao's Culturele Revolutie, een ridicule *light*-versie. Het ideologische vergif was sterk verdund. Maar het was hetzelfde vergif, hetzelfde waanidee dat de jeugd *tabula rasa* kon maken met het verleden. Het waren dezelfde "vier ouden" die men probeerde te vernietigen: de oude tradities, de oude denkwijzen, de oude gewoonten en de oude cultuur. Er kwam alleen marxistische ideologie voor in de plaats. Anders dan in China werden er bijna geen mensen vermoord en bleef ook de materiële schade beperkt. Maar op een ander, immaterieel niveau werd er een verschrikkelijke ravage aangericht, die onze samenleving en onze cultuur blijvend heeft ontredde.

Het ging niet om de noodzakelijke en eeuwigdurende strijd tegen machtsmisbruik, tegen onwettige vormen van gezagsuitoefening, of tegen bloeddorstige dictaturen. Zulke revoluties kunnen gerechtvaardigd zijn. Men probeerde niet een tiran te vervangen door een verkozen regering. Men keerde zich blindelings tegen alle vormen van gezag, redelijk of niet, wettig of niet, democratisch aangesteld of niet. Dit was ook geen revolutie van een onderdrukte, verpauperde of uitgehongerde bevolkingsgroep, die in haar wanhoop tot destructieve excessen kwam. Dit was een schijnrevolutie van de meest verwende, bevoorrechte en vertroetelde generatie jongeren die er in de geschiedenis van de mensheid ooit is geweest.

Als echte decadente *nouveaux riches* bouwden zij barricaden, speelden zij seksuele revolutietjes in hun communes en schreeuwden zij onverteerde en onbegrepen maoïstische slogans tegen de “kapitalisten” en de “bourgeois”. Maar na afloop gingen zij terug naar hun ouders uit de “kapitalistische bourgeoisie-klasse” om hun vuile kleren te laten wassen en het geld voor hun studentenkamers, hun cursussen en hun drank op te halen.

Europa heeft vele echte, bloedige revoluties gekend, sommige wreed en tiranniek, sommige heroïsch en vrijheidslievend. Maar mei 68 was een dwaze parodie van een stel linkse bourgeois, die zich voordeden als heldhaftige maoïstische guerrillero's, en die zichzelf nu “oudstrijders” noemen, alsof zij ontberingen en kanonvuur hebben moeten trotseren, terwijl zij niet meer geriskeerd hadden dan een geslachtsziekte of een vleugje traangas.

DE MARS DOOR DE INSTELLINGEN

De kopstukken van de pseudorevolutie kregen allemaal knusse en verbetaalde baantjes in het modieuze linkse establishment. Daniel Cohn-Bendit werd bijvoorbeeld achtereenvolgens lid van de Groenen, plaatsvervangend burgemeester in Frankfurt - belast met multiculturele aangelegenheden! - Europees parlamentslid en ten slotte zelfs fractieleider van de Europese Federatie van Groene Partijen. Zijn pedofiele verleden was in die kringen geen probleem.

Zijn carrière is kenmerkend voor de angstwekkende “mars door de instellingen” die de zeloten van mei 68 hebben gemaakt, en dat verklaart ook waarom zij zoveel schade konden aanrichten.

Buiten de socialistische en communistische partijen om, wisten zij met hun decadentie en hun destructieve marxistische en anarchistische waanideeën door te

Als de westerse beschaving een oude boom is, dan hebben de *achtenzestigers* daarvan zoveel wortels doorgezaagd als zij maar konden. Hun sociologische en maoïstische

De carrière van Cohn Bendit, fractieleider van de Europese Groenen, is kenmerkend voor de angstwekkende “mars door de instellingen” die de zeloten van mei 68 hebben gemaakt.

dringen in instellingen en sociale klassen die er tot dan toe tamelijk immuun tegen waren geweest. Vooral in de media en de culturele wereld kwam dat neer op een stille staatsgreep, waarvan de gevolgen nog steeds niet ongedaan zijn gemaakt. De infiltranten werden later nooit uitgerookt. Zelfs in conservatieve en rechtse kranten en tijdschriften werd het *bon ton* minstens één *achtenzestiger* aan te werven. Zelfs de kerken werden erdoor besmet.

GEEN BEVRIJDING

De Bengaalse dichter Tagore schreef ooit dat men een boom niet kan bevrijden door zijn wortels los te maken uit de grond. Dat is nochtans wat mei 68 voorspiegelde: niet een bevrijding van menselijke tirannie, maar een bevrijding uit de beperkingen en verantwoordelijkheden die eigen zijn aan het menselijke leven, eigen aan iedere beschaving.

waanideeën, hun verwerping van de verantwoordelijkheid voor een gezin, voor kinderen en ouderschap. Hun visie dat misdadigers slechts slachtoffers zijn van de “kapitalistische maatschappij”, hun verheerlijking van druggebruik, hun verwerping en uitholling van alle ethische normen en alle religieuze zingeving, hun seksuele anarchie, waarin promiscuïteit en zelfs pedofilie als bevrijdend aangeprezen werden... het heeft allemaal diepe wonden geslagen in het hart van onze beschaving.

Zou het echt toeval zijn dat van toen af het geboortecijfer begon in te storten tot ver onder het sterftecijfer, dat enkele jaren later de gastarbeid werd omgebogen tot blijvende immigratie en dat zoveel jongeren met drugs begonnen te experimenteren omdat het verlies aan waarden en zingeving een ondraaglijke leegte had nagelaten?

Marc Joris

AANLEG-ONDERHOUD
van tuinen

RENOVATIE/SNOEIwerken

BOOMVERZORGING

CREATIEVE TUINONTWERPEN

www.hansel.be

Tel.: 03/383 05 28
GSM: 0486/10 15 43
hans.couttenye@skynet.be

Sigrid
Traiteur Service

- koken aan huis
- communiefeesten
- levering aan huis
- recepties
- paëlla
- pita pan
- buffetten
- desserts
- wok
- breugeltafel
- barbecue
- ...

tel.: 03 - 383 05 28
gsm: 0485 - 73 08 18
traiteursigrid@hotmail.com
www.traiteursigrid.be

UW HUIS, MIJN ZORG

ALGEMENE DAKWERKEN

Zelfwerkend patroon
Michel Denolf

Tel. 03/3842022 Gsm 0496/890325 Fax 03/2905712
Michel.Denolf@pandora.be

EEN WEBSTEK ZONDER ENIGE TECHNISCHE KENNIS?

Meer dan 40 afdelingen gebruiken het systeem al!

vraag vrijblijvend uw proefwebstek aan via
info@webbreezersolutions.be

www.webbreezersolutions.be
domainregistratie webhosting webdesign

**Vocht in huis?
Bel Tibas voor
een gratis offerte!**

0800 62 136

vochtbestrijding
tibas

WWW.TIBAS.BE

**pamfletten affiches briefhoofden
zelfklevers mappen kaarten
bierviltjes naamkaartjes
tijdschriften kranten omslagen
brochures uitnodigingen
promotiekledij spandoeken ...**

Prijs vragen = Besparen!

Hans Verreyt, zaakvoerder
0496 53 31 38 • 03 337 32 75 • info@printR.be

PrintR.be
echt goedkoop drukwerk

MAURIZIO
CONFECTIEKLEDIJ VOOR HEREN

*dienst na verkoop voor herstellingen en
aanpassingen van kledij*

OPEN VAN 10 TOT 19U.
LEUVENSESTEENWEG 4 • 1210 BRUSSEL
TELEFOON EN FAX: 02 230 90 53
E-POST: MAURIZIO@PRO.TISCALL.BE
WEBSITE: WWW.MAURIZIO.BE
BTW BE 0806 781 761

KONINKLIJKE KOMMER EN KWEL

Het was nog een kouwelijke lentedag. De oude koning van het land dat zijn eer en zijn faam al lang verloren was door menig binnenlands conflict, was die dag laat opgestaan en bleef nog tot een eind in de voormiddag in zijn kamerjas rondlopen. Zijn warme wollen pantoffels zorgden er voor dat zijn neus niet droop. En rond elfen genoot hij al van een goed aperitiefje, een dubbele kir royal; natuurlijk. Maar hij zag er gruwelijk tegenop die dag. Hij zag er eigenlijk altijd al tegen op. Elke maand opnieuw.

Vandaag ging de troonopvolger immers weer langskomen om lessen in staatshuishouding en protocollaire plichtplegingen te krijgen. De oude koning had zich lang geleden voorgenomen om het allemaal zelf uit te leggen aan zijn zoon, niet alleen omdat hij hem het best kende, maar vooral omdat die knaap niet van iedereen alles zomaar aanneemt. Om hem wat te conditioneren op het luisteren naar instructies, wordt door de hofhouding bij die gelegenheid altijd een 'didactisch decor' in elkaar gezet: een heuse troon waarop hij 'tijdens de les' mag gaan zitten. En hij mag een kroon opzetten, een rode met hermelijn afgezette fluwelen mantel omhangen en zowaar een scepter vasthouden. Kwestie van zich te kunnen inleven.

De oude koning is dat allemaal gewoon zat, maar het moet. Hij had gehoopt zijn ambt al een tiental jaar geleden te kunnen doorgeven. Maar het lukte maar niet om de prins 'in de pas' te krijgen en hem ongecontroleerde uitspraken of oprispingen te doen inslikken op het juiste moment. De oude koning maakt zich dan ook grote zorgen over het voortbestaan van zijn koninkrijk waarvan niemand nog echt lijkt te houden, behoudens dan de prins zelf.

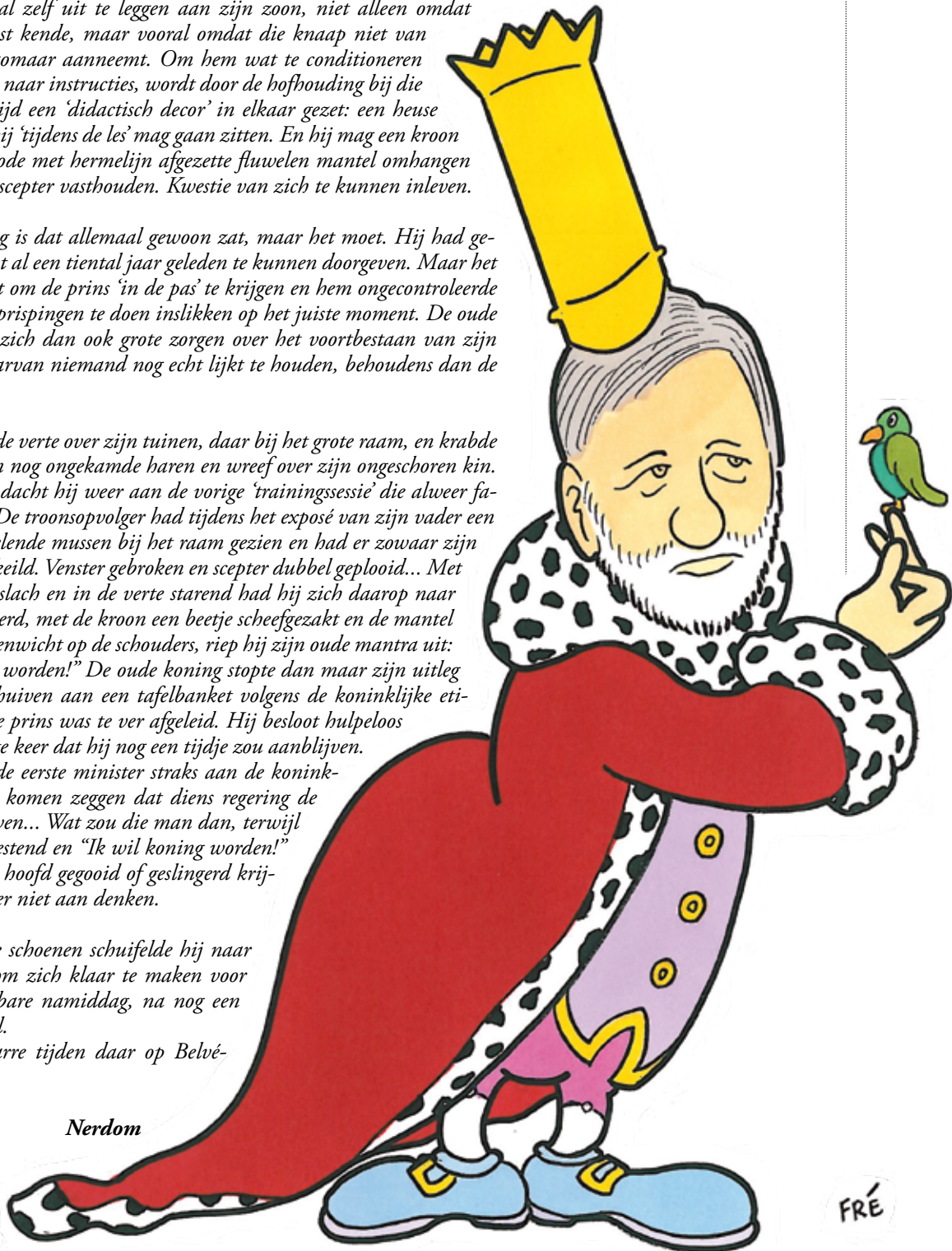
Hij staarde in de verte over zijn tuinen, daar bij het grote raam, en krabde nog eens in zijn nog ongekamde haren en wreef over zijn ongeschoren kin. Onwillekeurig dacht hij weer aan de vorige 'trainingssessie' die alweer faliekant afliep. De troonopvolger had tijdens het exposé van zijn vader een paar driftig spelende mussen bij het raam gezien en had er zowaar zijn scepter naar gekeild. Venster gebroken en scepter dubbel geplooid... Met een brede grijnslach en in de verte starend had hij zich daarop naar zijn vader gekeerd, met de kroon een beetje scheefgezakt en de mantel niet meer in evenwicht op de schouders, riep hij zijn oude mantra uit: "Ik wil koning worden!" De oude koning stopte dan maar zijn uitleg over het aanschuiven aan een tafelbanket volgens de koninklijke etiquette, want de prins was te ver afgeleid. Hij besloot hulpeloos voor de zoveelste keer dat hij nog een tijdje zou aanblijven.

Want stel dat de eerste minister straks aan de koninklijke prins zou komen zeggen dat diens regering de geest heeft gegeven... Wat zou die man dan, terwijl de prins tempeestend en "Ik wil koning worden!" roept, naar het hoofd gegooid of geslingerd krijgen?! Hij mag er niet aan denken.

Met lood in de schoenen schuifelde hij naar de badkamer om zich klaar te maken voor een onvoorspelbare namiddag, na nog een laatste kir royal.

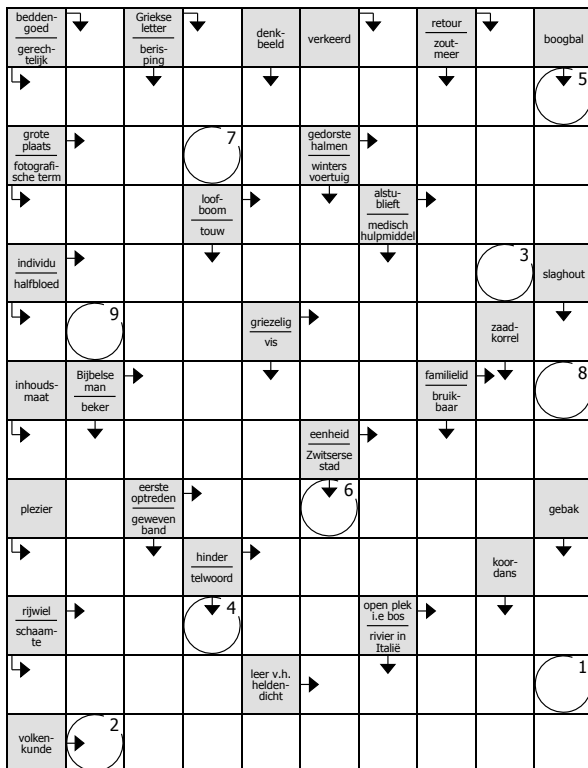
Het blijven barre tijden daar op Belvédère...

Nerdom

FRÉ

ZWEEDSE PUZZEL

WINNAARS VORIGE MAAND:

Joris Warreyn *De Panne*
 Herwig Baeyens *Sint-Martens-Latem*
 Maria Maes *Heverlee*
 Martine Swaelens *Kessel-Lo*
 Christiane Vermaelen *Merksem*

VUL IN EN WIN.

een boekenbon van Uitgeverij Egmont
 ter waarde van 12,50 euro

OPLOSSING VORIGE MAAND: **REGENBOOG**

1	2	3	4	5	6	7	8	9
---	---	---	---	---	---	---	---	---

STUUR UW OPLOSSING VOOR **15 MEI**

MET VERMELDING VAN NAAM EN ADRES
 NAAR **VLAAMS BELANG-REDACTIE • MADOUPLEIN 8**
 BUS 9 • 1210 BRUSSEL OF
 PUZZEL@VLAAMSBELANG.ORG

Conform de wetgeving van 8 december 1992 worden uw gegevens verwerkt om met u in communicatie te treden. U kunt ons steeds kosteloos laten weten dat u geen verder contact wenst. Dit kan per brief naar Vlaams Belang, Madouplein 8/9, 1210 Brussel of per fax naar 02/209.23.19.

De saté van Fré

VRIJDAG 10 MEI

ZOLDER. Boekvoorstelling 'Immigratie-invasie: de nieuwe kolonisatie' met F. Dewinter en F. De Man in Brasserie Den Lavaar, Marktplaats 7 (oude mijnsite), Heusden-Zolder om 20u. Org.: VB regio Limburg. Inl.: Regiosecr.: 011/23.33.49

ZONDAG 12 MEI

SINT-KATELIJNE-WAVER. Asperge-festival in zaal De Goede Herder, Mechelsestweg, 331 van 12 tot 15u. Org.: VB Mechelen en Sint-Katelijne-Waver. Inl.: F. Creyelman, 0495/24.42.09.

DINSdag 14 MEI

TIENEN. Gespreksavond: Immer verder vooruit, naar een nieuw Vlaams Belang met F. Vandellannoot, W. Van Dijk en G. Annemans in zaal Lounge Manège, Sint-Jorisplein 25 om 20u. Inl.: F. Vandellannoot, 0487/49.87.33.

VRIJDAG 17 MEI

SINT-KRUIS. Gespreksavond met C. Janssens in Gemeenschapshuis, Moerkerkse stweg, 190, Brugge om 20u. Inl.: A. Quataert, 0486/42.75.34.

MAANDAG 20 MEI

ZEMST. Stand op de Pinkstermarkt, Schoolstr. Van 7 tot 14u. Inl.: P. Van Den Bosch, 0496/62.42.54.

HERNE. Stand op de jaarmarkt in het centrum, van 9 tot 14u. Org.: VB Herne-Galmaarden-Bever. Inl.: Regiosecr., 02/582.91.75.

DINSdag 21 MEI

HALLE. Gespreksavond met G. Annemans in Alspuit, Alspuitweg, Hollestr. 108 om 19.30u. Inl.: Regiosecr., 02/582.91.75.

VRIJDAG 24 MEI

ANTWERPEN. Marijke Dillen maakt asperges op Vlaamse wijze in OCJVM,

Van Maerlantstr. 14 om 13u. Inl.: A. Cleymans, 03/216.92.13.

DENDERMONDE. Zangavond met G. Annemans in café De Sportvriend, Dr. Haekstr. 1, Grembergen om 20u. Inl.: B. Pas, 0485/41.20.91.

ZONDAG 26 MEI

KAMPENHOUT. Stand op de jaarmarkt in het centrum, van 9 tot 13u. Inl.: M. Fannes, 0496/55.73.36.

HERNE. Pastafestijn met doorlopend gespreksmarathon met B. Laeremans, F. De Man, J. Laeremans, J. Van Hauthem in Gemeentelijke feestzaal Sint-Pieters-Kapelle, Marktstr. 17 om 11u. Org.: VB Markevallei. Inl.: D. Fonteyne, 0475/59.47.93.

TIELT-WINGE. Eetdag. Rillaarseweg 23A van 11.30 tot 20u. Org.: VB Aarschot-Tielt-Winge. Inl.: R. Vranken, 0476/90.39.57.

MOL. Breughelbuffet met B. Pas in Kantine VV Hei, Kruisven van 12 tot 18u. Inl.: L. Paessens, 0477/86.60.25.

VRIJDAG 31 MEI

HEIST-OP-DEN-BERG. Gespreksavond met G. Annemans in zaal De Kleine Bunts, Schoolstr., Itegem om 20u. Org.: VB Heist-op-den-Berg-Putte. Inl.: L. Van Den Bulck, 014/26.03.90.

ZATERdag 1 JUNI

TERNAT. Kaas- en wijnavond in De Waeterheeren, Gemeentehuisstr. 1 van 11 tot 22u. Inl.: G. Timmermans, 0473/46.28.49.

BLANKENBERGE. Jongerenamiddag 'Spel zonder grenzen' in Bloso-centrum, Koning Boudewijnlaan 15b van 14 tot 18u. Inl.: T. Veys, 0477/36.52.34.

ZONDAG 2 JUNI

EKEREN. Stand op de braderij om 10u. Inl.: C. Luyckx, 0477/70.51.23.

VRIJDAG 7 JUNI

HEMIKSEM. Spaghetti-avond met F. Dewinter en G. Annemans in café t' Nief Perdje, om 18u. Inl.: Regiosecr., 03/459.89.84.

OOSTENDE. Boekvoorstelling 'Immigratie-invasie: de nieuwe kolonisatie' met F. Dewinter en A. Van dermeersch in Zaal Groeneveld, Torhoutsestweg, 655 om 20u. Inl.: Regiosecr., 059/80.80.81.

ZONDAG 9 JUNI

BORNEM. Ontbijtgesprek met G. Annemans en B. Pas in zaal Koosterheide, Kloosterstr. om 10.30u. Org.: VB Klein-Brabant. Inl.: W. Verheyden, 0478/90.90.75.

MERKSEM. Familiedag op Voetbalterreinen Laagland, Laaglandlaan 384b, Antwerpen om 13u. Inl.: Regiosecr. 03/216.92.13.

DONDERdag 13 JUNI

KORTRIJK. Initiatie petanque o.l.v. leermeester in Petanqueclub Kortrijk, St-Denijsestr. 216b om 14.30u. Org.: Seniorenforum Leie-Schelde. Inl.: D. Devoldere, 0471/23.49.35.

ZONDAG 16 JUNI

ZWIJNDRECHT. Stand op de braderij. Org.: VB Zwijndrecht-Burcht. Inl.: M. Voogd, 0475/34.19.72.

ASSENEDE. Eetfestijn in Bistro 't Goe Gevoel, Hoogstr. 2 om 11.30u. Inl.: B. Van Dort, 0483/65.84.57.

ZATERdag 22 JUNI

DUFFEL. Afdelingsetentje in Taverne De Warande, Kapelstr. Inl.: F. Loos, 0485/71.50.60.

MORTSEL. Spaghetti-avond met R. De Bont in zaal t' Parkske, Edegemsestr. 26 om 18u. Inl.: VB Mortsel, 03/449.74.82.

ANTWERPSE FAMILIEDAG

ZONDAG 9 JUNI 2013

van 13 u tot 19 u

Voetbalterreinen Laagland, Laaglandlaan 384 b , Merksem

Braadfeest

Voetbalwedstrijd tussen parlamentsleden en VB Jongeren
Doorlopend kinderanimatie en speeldorp. Vlaamse luchtballon
Tent met optreden artiesten - groot dessertenbuffet
aanwezigheidstombola

**CONGRES
SOCIALE
VOLKSPARTIJ**

**2 JUNI '13, 14U.
ZUIDERKROON | ANTWERPEN**

Ook rechtstreeks te bekijken op
www.vlaamsbelang.org